

Επίσημη Εφημερίδα

C 247

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

20 Οκτωβρίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
IV	Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 247/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 235 της 6.10.2007	1
V	Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 247/02	Υπόθεση C-285/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 14 Ιουνίου 2007 — Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG κατά Finanzamt Stuttgart-Körperschaften	2
2007/C 247/03	Υπόθεση C-309/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 5 Ιουλίου 2007 — Firma Baumann GmbH κατά Land Hessen	2
2007/C 247/04	Υπόθεση C-318/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 11 Ιουλίου 2007 — Hein Persche κατά Finanzamt Lüdenscheid	3
2007/C 247/05	Υπόθεση C-326/07: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	3

EL

2007/C 247/06	Υπόθεση C-331/07: Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	4
2007/C 247/07	Υπόθεση C-336/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Hannover (Γερμανία) στις 19 Ιουλίου 2007 — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG κατά Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk	5
2007/C 247/08	Υπόθεση C-343/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte d'Appello di Torino (Ιταλία) στις 25 Ιουλίου 2007 — Bavaria N.V. και Bavaria Italia s.r.l. κατά Bayerischer Brauerbund e.V.	5
2007/C 247/09	Υπόθεση C-351/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Ιταλία) στις 30 Ιουλίου 2007 — Κοινοπραξία CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Κοινοπραξία COCIV, Κοινοπραξία IRICAV DUE κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri [Προεδρία του Υπουργικού Συμβουλίου], Ministero dei Trasporti e della Navigazione [Υπουργείο Μεταφορών] κ.λπ.	7
2007/C 247/10	Υπόθεση C-352/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA και Menarini International Operations Luxembourg SA κατά Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.	7
2007/C 247/11	Υπόθεση C-353/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — Sanofi Aventis SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	8
2007/C 247/12	Υπόθεση C-354/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — IFB Stroder srl κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9
2007/C 247/13	Υπόθεση C-355/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — Schering Plough SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.	10
2007/C 247/14	Υπόθεση C-356/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — Bayer SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) και Ministero della Salute	11
2007/C 247/15	Υπόθεση C-357/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 31 Ιουλίου 2007 — Βασίλισσα κατόπιν αιτήσεως της TNT Post UK Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs και Royal Mail Group Ltd	12
2007/C 247/16	Υπόθεση C-364/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Κέρκυρας (Ελλάς) στις 2 Αυγούστου 2007 — Σπυριδων Βασιλάκης κ.λπ. κατά Δήμου Κερκυραίων	12
2007/C 247/17	Υπόθεση C-365/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Simesa SpA κατά Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.	13
2007/C 247/18	Υπόθεση C-366/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Abbott SpA κατά Ministero della Salute και Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	14
2007/C 247/19	Υπόθεση C-367/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Baxter SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.	15

2007/C 247/20	Υπόθεση C-371/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 3 Αυγούστου 2007 — Danfoss A/S και AstraZeneca A/S κατά Skatteministeriet	16
2007/C 247/21	Υπόθεση C-373/07 P: Αίτηση αναίρεσης που άσκησε στις 3 Αυγούστου 2007 η Mebrom NV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 22 Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-216/05: Mebrom NV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	17
2007/C 247/22	Υπόθεση C-374/07 P: Αίτηση αναίρεσης που άσκησε στις 3 Αυγούστου 2007 η Mebrom NV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 22 Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-198/05: Mebrom NV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	17
2007/C 247/23	Υπόθεση C-393/07: Προσφυγή της 9ης Αυγούστου 2007 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	18
2007/C 247/24	Υπόθεση C-395/07: Προσφυγή της 23ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	19
2007/C 247/25	Υπόθεση C-399/07: Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	19
2007/C 247/26	Υπόθεση C-412/07: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	20
2007/C 247/27	Υπόθεση C-417/07: Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	20
2007/C 247/28	Υπόθεση C-190/06: Διάταξη του προέδρου του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2007 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο)] — Belgacom Mobile SA κατά Institut belge des services postaux et des télécommunications	20
2007/C 247/29	Υπόθεση C-330/06: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	21
2007/C 247/30	Υπόθεση C-51/07: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	21

Πρωτοδικείο

2007/C 247/31	Υπόθεση T-196/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — MTU Friedrichshafen κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση αναδιάρθρωσης — Απόφαση περί ανακτήσεως ασυμβίβαστης ενισχύσεως — Άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 — Αλληλέγγυα ευθύνη)	22
2007/C 247/32	Υπόθεση T-68/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση για την αναδιάρθρωση που χορήγησε η Ελληνική Δημοκρατία στην αεροπορική εταιρία Ολυμπιακή Αεροπορία — Απόφαση με την οποία κρίνεται η ενίσχυση ασύμβατη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή της — Καταχρηστική εφαρμογή της ενισχύσεως — Νέες ενισχύσεις — Βάρος αποδείξεως — Δικαίωμα ακροάσεως — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Πλάνη περί τα πράγματα — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αιτιολογία — Άρθρο 87, παράγραφος 1 και παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ)	22

2007/C 247/33	Υπόθεση T-259/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Νικολάου κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Έρευνα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) αφορώσα μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου — Διάδοση πληροφοριών — Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Πρόσβαση στον φάκελο της έρευνας και στην έκθεση της OLAF — Κατάφωρη παράβαση κανόνων δικαίου που απονέμουν δικαιώματα στους ιδιώτες — Αιτιώδης συνάφεια — Ζημία) 23	23
2007/C 247/34	Υπόθεση T-291/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano κατά ΓΕΕΑ — Biraghi (GRANA BIRAGHI) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα GRANA BIRAGHI — Προστασία της ονομασίας προελεύσεως «grana padano» — Στερείται γενικού χαρακτήρα — Άρθρο 142 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92) 23	23
2007/C 247/35	Υπόθεση T-348/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Koninklijke Friesland Foods κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικό καθεστώς ενισχύσεων που έδωσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες — Διεθνείς χρηματοδοτικές δραστηριότητες ομίλων επιχειρήσεων — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά — Μεταβατική διάταξη — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αρχή της ίσης μεταχείρισεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση) 24	24
2007/C 247/36	Υπόθεση T-25/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — González y Díez κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις προοριζόμενες για την κάλυψη εκτάκτων δαπανών αναδιάρθρωσεως — Ανάκληση προηγούμενης αποφάσεως — Λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Συνέχεια της κοινοτικής έννομης τάξεως — Ανυπαρξία παραβάσεως ουσιώδους τύπου — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως) 24	24
2007/C 247/37	Υπόθεση T-36/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — API κατά Επιτροπής (Πρόσβαση στα έγγραφα — Υπομνήματα κατατεθέντα από την Επιτροπή στο πλαίσιο δικών ενώπιον του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου — Απόφαση περί αρνήσεως προσβάσεως) 25	25
2007/C 247/38	Υπόθεση T-230/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Φινλανδία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Καθεστώς ελέγχου των ενισχύσεων που χορηγούνται αναλόγως της εκτάσεως σε ορισμένες περιφέρειες — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση) 25	25
2007/C 247/39	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-239/04 και T-323/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ιταλία και Brandt Italia κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Νομοθεσία που προβλέπει επείγοντα μέτρα υπέρ της απασχόλησης, για τις προβληματικές επιχειρήσεις — Απόφαση που κηρύσσει το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά και διατάσσει την ανάκτηση της παρανόμως χορηγηθείσας ενισχύσεως) 26	26
2007/C 247/40	Υπόθεση T-249/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Combescot κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ηθική παρενόχληση — Καθήκον αρωγής — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας για την περίοδο αξιολογήσεως 2001/2002 — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη ενόμου συμφέροντος — Αγωγή αποζημιώσεως) 26	26
2007/C 247/41	Υπόθεση T-250/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Combescot κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πλήρωση της θέσεως του προϊσταμένου της αντιπροσωπείας στην Κολομβία — Απόρριψη υποψηφιότητας — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη ενόμου συμφέροντος — Αγωγή αποζημιώσεως) 27	27

2007/C 247/42	Υπόθεση T-358/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Neumann κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα κεφαλής μικροφώνου) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος υπό μορφήν κεφαλής μικροφώνου — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94) 27	27
2007/C 247/43	Υπόθεση T-363/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Koire κατά ΓΕΕΑ — Aceites del Sur (La Española) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης ως κοινοτικού, του εικονιστικού σήματος «La Española» — Ανακοπή του δικαιούχου των εικονιστικών εθνικών και κοινοτικών σημάτων «Carbonell» — Απόρριψη της ανακοπής — Κύρια στοιχεία — Ομοιότητα — Κίνδυνος συγχύσεως — Εξουσία μεταρρυθμίσεως) 28	28
2007/C 247/44	Υπόθεση T-448/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή κατά Trends (Ρήτρα διατησίας — Τέταρτο πρόγραμμα-πλαίσιο για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και επιδείξεως — Συμβάσεις σχετικές με σχέδια στον τομέα τηλεματικών εφαρμογών κοινού ενδιαφέροντος — Έλλειψη δικαιολογητικών και μη συμφωνία προς τις συμβατικές ρήτρες μέρους των δηλωθεισών δαπανών — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών) 28	28
2007/C 247/45	Υπόθεση T-449/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή κατά Trends (Ρήτρα διατησίας — Δεύτερο πρόγραμμα-πλαίσιο για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και εξελιξέως — Συμβάσεις σχετικές με σχέδια στον τομέα της εφαρμογής της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών στις οδικές μεταφορές — Έλλειψη δικαιολογητικών για ορισμένες από τις δηλωθείσες δαπάνες — Καταγγελία των συμβάσεων — Συμβάσεις που έχουν λήξει) 29	29
2007/C 247/46	Υπόθεση T-30/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου — Prym και Prym Consumer κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά προϊόντων ραπτικής (βελόνες) — Κατανομή των αγορών προϊόντων — Κατανομή της γεωγραφική αγοράς — Πρόστιμο — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Ανακοίνωση περί συνεργασίας») 29	29
2007/C 247/47	Υπόθεση T-36/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Coats Holdings και Coats κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά ειδών ραπτικής (βελόνες) — Κατανομή της αγοράς των προϊόντων — Γεωγραφική κατανομή της αγοράς — Εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων — Συμμετοχή στις συνεδριάσεις — Τριμερής συμφωνία — Πρόστιμο — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις) 30	30
2007/C 247/48	Υπόθεση T-60/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — UFEK κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά ταχείας επιδόσεως διεθνούς αλληλογραφίας — Απόφαση περί απορρίψεως της καταγγελίας — Ακύρωση από τον κοινοτικό δικαστή της αποφάσεως περί απορρίψεως της καταγγελίας — Επανεξέταση και εκ νέου απόρριψη της καταγγελίας — Δημόσια επιχείρηση) 30	30
2007/C 247/49	Υπόθεση T-243/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ελλάδα κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Αροτραίες καλλιέργειες — Ελαιόλαδο — Δημοσιονομικός έλεγχος — Προθεσμία 24 μηνών) 31	31
2007/C 247/50	Υπόθεση T-304/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Cain Cellars κατά ΓΕΕΑ (πεντάγωνο σχήμα) («Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος που αναπαριστά πεντάγωνο σχήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Απλό σήμα») 31	31

2007/C 247/51	Υπόθεση T-140/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Philip Morris Products κατά ΓΕΕΑ (σχήμα πακέτου τσιγάρων) («Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος — Σχήμα πακέτου τσιγάρων — Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισης — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 32	32
2007/C 247/52	Υπόθεση T-141/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Glaverbel κατά ΓΕΕΑ (σχέδιο που εφάπτεται σε υάλινη επιφάνεια) («Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού εικονιστικού σήματος που αναπαριστά σχέδιο σε υάλινη επιφάνεια — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Δεν αποδείχθηκε απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω της χρήσεως») 32	32
2007/C 247/53	Υπόθεση T-164/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — ColArt/Americas κατά ΓΕΕΑ (BASICS) («Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού λεκτικού σήματος BASICS — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικό σήμα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Διακριτικός χαρακτήρας λόγω της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94») 33	33
2007/C 247/54	Υπόθεση T-184/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή κατά Internet Commerce Network και Dane-Elec Memory (Ρήτρα διατησίας — Σύμβαση που συνήφθη στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος στον τομέα των τεχνολογιών της κοινωνίας των πληροφοριών (πρόγραμμα Crossmarc) — Μη εκτέλεση της συμβάσεως — Επιστροφή της προκαταβολής που κατέβαλε η Κοινότητα — Μη υποκείμενη σε ενστάσεις εγγύηση των συμβατικών ενοχών — Ερημοδικία) 33	33
2007/C 247/55	Υπόθεση T-20/07 P: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή κατά Χατζιωαννίδου (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Ακύρωση, σε πρώτο βαθμό, αποφάσεων της Επιτροπής περί υπολογισμού των συνταξίμων ετών — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων από εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα) 34	34
2007/C 247/56	Υπόθεση T-186/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Αυγούστου 2007 — SELEX Sistemi Integrati κατά Επιτροπής (Αγωγή αποζημίωσης — Εξωσυμβατική ευθύνη — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως καταγγελίας του άρθρου 82 ΕΚ — Αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος — Υποστατό της ζημίας) 34	34
2007/C 247/57	Υπόθεση T-46/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Αυγούστου 2007 — Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Θέση σε λειτουργία του τομέα ανωτάτου επιπέδου «eu» — Καταχώριση του ονόματος του τομέα «galileo.eu» — Αποκλειστική χρήση από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Κοινότητας — Ενεργητική νομιμοποίηση — Απαράδεκτο) 35	35
2007/C 247/58	Υπόθεση T-301/07: Προσφυγή της 5ης Αυγούστου 2007 — Lumenis Ltd κατά ΓΕΕΑ (FACES) 35	35
2007/C 247/59	Υπόθεση T-310/07: Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2007 — gardeur κατά ΓΕΕΑ — Blue Rose (g) 36	36
2007/C 247/60	Υπόθεση T-318/07: Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2007 — The National Association of Licensed Opencast Operators κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 36	36
2007/C 247/61	Υπόθεση T-320/07: Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2007 — Jones κ.ά. κατά Επιτροπής 37	37
2007/C 247/62	Υπόθεση T-324/07: Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2007 — Plant κ.λπ. κατά Επιτροπής 38	38

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2007/C 247/63	Υπόθεση T-326/07: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2007 — Cheminova κ.λπ. κατά Επιτροπής	38
2007/C 247/64	Υπόθεση T-327/07: Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2007 — Patrick Holding κατά ΓΕΕΑ — Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)	39
2007/C 247/65	Υπόθεση T-329/07: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2007 — UPS Europe NV/SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Γερμανία) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	39
2007/C 247/66	Υπόθεση T-331/07: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 — Chupa Chups κατά Επιτροπής	40
2007/C 247/67	Υπόθεση T-300/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Σεπτεμβρίου 2007 — easyJet κατά Επιτροπής	41
2007/C 247/68	Υπόθεση T-220/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2007 — JAKO-O κατά ΓΕΕΑ — P.I. Fashion (JAKO-O)	41

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2007/C 247/69	Υπόθεση F-68/07: Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2007 — Gering κατά Ευρωπόλ	42
2007/C 247/70	Υπόθεση F-78/07: Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2007 — Βουδονα κ.λπ. κατά Επιτροπής	42
2007/C 247/71	Υπόθεση F-81/07: Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2007 — Barbin κατά Κοινοβουλίου	43
2007/C 247/72	Υπόθεση F-86/07: Προσφυγή/αγωγή της 25ης Αυγούστου 2007 — Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής	44
2007/C 247/73	Υπόθεση F-87/07: Προσφυγή/αγωγή της 31ης Αυγούστου 2007 — Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής	45

Διορθωτικά

2007/C 247/74	Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-263/07 (EE C 223 της 22.9.2007 σ. 12)	46
---------------	---	----

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2007/C 247/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 235 της 6.10.2007

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 223 της 22.9.2007

EE C 211 της 8.9.2007

EE C 183 της 4.8.2007

EE C 170 της 21.7.2007

EE C 155 της 7.7.2007

EE C 140 της 23.6.2007

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 14 Ιουνίου 2007 — Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG κατά Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Υπόθεση C-285/07)

(2007/C 247/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG

Καθού και αναιρεσείων: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει προς το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 90/434/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990 (ΕΕ L 225, σ. 1), η φορολογική νομοθεσία κράτους μέλους κατά την οποία, σε περίπτωση εισφοράς των μεριδίων κεφαλαιουχικής εταιρίας της ΕΕ σε άλλη κεφαλαιουχική εταιρία της ΕΕ, είναι δυνατή για τον εισφέροντα η διατήρηση των λογιστικών αξιών των εισφερομένων μεριδίων μόνον εάν η λήπτρια κεφαλαιουχική εταιρία υπολογίζει τα εισφερόμενα μερίδια με τις λογιστικές τους αξίες (διπλή σύνδεση βάσει της λογιστικής αξίας);
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Αντιβαίνει η υφισταμένη νομική κατάσταση στα άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ, καίτοι η διπλή σύνδεση βάσει της λογιστικής αξίας απαιτείται και κατά την εισφορά των μεριδίων κεφαλαιουχικής εταιρίας και σε μία απεριόριστως φορολογούμενη κεφαλαιουχική εταιρία;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) στις 5 Ιουλίου 2007 — Firma Baumann GmbH κατά Land Hessen

(Υπόθεση C-309/07)

(2007/C 247/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Firma Baumann GmbH

Καθού: Land Hessen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δεσμεύεται ο εθνικός νομοθέτης, όταν κάνει χρήση των δυνατοτήτων που προβλέπονται αφενός στο άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 1985, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 96/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1996, και στο παράρτημα Α, κεφάλαιο I, σημείο 4, στοιχείο α', για την αύξηση των κατ' αποκοπή ποσών για συγκεκριμένες εγκαταστάσεις και αφετέρου στο σημείο 4, στοιχείο β', για την είσπραξη τελών που να καλύπτουν το πραγματικό κόστος, απόλυτα από τη δομή των τελών που προβλέπεται στο παράρτημα Α, κεφάλαιο I, σημεία 1 και 2α (και κατά την οποία το ύψος των τελών εξαρτάται από το είδος του ζώου, το αν πρόκειται για νεαρά ή ενήλικα ζώα, το βάρος του σφαγίου κλπ.) ή έχει ο νομοθέτης αυτός την ευχέρεια, όταν καθορίζει το ύψος των τελών, να κάνει διάκριση μεταξύ των επιθεωρήσεων των μονάδων σφαγής σε μεγάλες επιχειρήσεις και των λοιπών επιθεωρήσεων και, επιπλέον, να καθορίζει επίσης το ύψος των τελών, εντός καθεμιάς από τις δύο αυτές κατηγορίες, κατά φθίνουσα κλίμακα, ανάλογα με τον αριθμό των ζώων που σφάχτηκαν για κάθε είδος ζώου, υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι το σχετικό τέλος ανταποκρίνεται στο πραγματικό κόστος;

2) Μπορεί ο εθνικός νομοθέτης, με βάση τις παραπάνω ρυθμίσεις, να επιβάλλει, για τα ζώα που, κατόπιν αιτήματος του ιδιοκτήτη, σφάζονται εκτός του καθορισμένου ωραρίου σφαγής, ποσοστιαία προσαύξηση σε σχέση με τα τέλη που επιβάλλονται για τις επιθεωρήσεις σφαγίων εντός του καθορισμένου ωραρίου σφαγής, εφόσον το τέλος ανταποκρίνεται στο πραγματικό κόστος, ή πρέπει το κόστος αυτό να καλύπτεται από το κατ' αποκοπή (προσαυξημένο) τέλος που ισχύει για όλους τους υπόχρεους σε καταβολή τέλους;

του το οποίο διέπει τη διαδικασία, το βάρος απόδειξης της επέλευσής τους (αντικειμενικό βάρος απόδειξης);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 11 Ιουλίου 2007 — Hein Persche κατά Finanzamt Lüdenscheid

(Υπόθεση C-318/07)

(2007/C 247/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Hein Persche

Αναρρεσίβλητο: Finanzamt Lüdenscheid

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων (άρθρο 56 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) οι δωρεές σε είδος που συνίστανται σε αντικείμενα καθημερινής χρήσης και στις οποίες προβαίνει ο υπήκοος κράτους μέλους προς ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλο κράτος μέλος και είναι αναγνωρισμένα, κατά το δικαίωμα του κράτους μέλους αυτού, ως κοινωφελή ιδρύματα;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Αντιβαίνει στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων (άρθρο 56 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) -αν ληφθούν υπόψη η υποχρέωση των φορολογικών αρχών να ελέγχουν την ακρίβεια των δηλώσεων του φορολογούμενου και η αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 5, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας)- το γεγονός ότι η ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση των δωρεών προς κοινωφελή ιδρύματα προβλέπεται από το δικαίωμα κράτους μέλους μόνο στην περίπτωση που τα ιδρύματα αυτά είναι εγκατεστημένα στο εν λόγω κράτος μέλος;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα:

Επιβάλλει η οδηγία 77/799/ΕΟΚ στις φορολογικές αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση να ζητούν, κατά την εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών που έχουν λάβει χώρα σε άλλο κράτος μέλος, τη συνδρομή των διοικητικών αρχών του άλλου αυτού κράτους μέλους ή επιτρέπεται να εφιστάται η προσοχή του φορολογούμενου επί του γεγονότος ότι, σε περίπτωση πραγματικών περιστατικών που έχουν λάβει χώρα στην αλλοδαπή, φέρει ο ίδιος, σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους μέλους

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-326/07)

(2007/C 247/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και H. Støvlbæk)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία.

Αιτήματα

— Να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, περιλαμβάνοντας διατάξεις όπως οι του άρθρου 1.2 του διατάγματος του Προέδρου του Υπουργικού Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 2004, περί ορισμού των κριτηρίων ασκήσεως των ειδικών εξουσιών του άρθρου 2 του νομοδιατάγματος 332, της 31ης Μαΐου 1994, που κυρώθηκε, κατόπιν τροποποιήσεων, με τον νόμο 474, της 30ής Ιουλίου 1994, ο οποίος τροποποιήθηκε από το άρθρο 4, παράγραφος 227, στοιχεία α), β) και γ), του δημοσιονομικού νόμου 350/2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 και 56 της Συνθήκης ΕΚ.

— Να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα κριτήρια του άρθρου 1.2 του διατάγματος της 10ης Ιουνίου 2004, περί ορισμού των ειδικών εξουσιών, που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 227, στοιχεία α), β) και γ), του νόμου 350/2004, δεν είναι αρκετά ειδικά ή ακριβή ώστε να παρέχουν στον επενδυτή άλλου κράτους μέλους τη δυνατότητα να γνωρίζει πότε θα χρησιμοποιηθούν οι ειδικές εξουσίες του άρθρου 4, παράγραφος 227, στοιχεία α), β) και γ), του νόμου 350/2004.

Οι ειδικές εξουσίες των στοιχείων α), β) και γ) είναι οι εξής: εναντίωση στην απόκτηση, εκ μέρους επενδυτών, σημαντικής συμμετοχής στο κεφάλαιο αντιπροσωπεύουσας 5 % τουλάχιστον των δικαιωμάτων ψήφου ή κάποιο άλλο μικρότερο ποσοστό καθοριζόμενο από τον Υπουργό Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας εναντίωση στη σύναψη συμφώνων και συμφωνιών μεταξύ μετόχων οι οποίοι αντιπροσωπεύουν 5 % των δικαιωμάτων ψήφου ή κάποιο άλλο μικρότερο ποσοστό καθοριζόμενο από τον Υπουργό Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας και δικαίωμα αρνησικυρίας στη λήψη αποφάσεων περί λύσεως της εταιρίας, μεταφοράς της επιχειρηματικής μονάδας, συγχωνεύσεως, διασπάσεως, μεταφοράς της έδρας στην αλλοδαπή, ή μεταβολής του εταιρικού σκοπού, κριτήρια τα οποία εφαρμόζονται σε όλους τους τομείς που κατονομάζονται στο άρθρο 4, παράγραφος 227, πρώτη παράγραφος, του νόμου (άμυνα, μεταφορές, τηλεπικοινωνίες, πηγές ενέργειας και άλλες δημόσιες υπηρεσίες).

Υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου (βλ. C-463/00, Επιτροπή κατά Ισπανίας· C-483/99, Επιτροπή κατά Γαλλίας· C-503/99, Επιτροπή κατά Βελγίου· και C-282/04 και C-293/04, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών), η Επιτροπή θεωρεί ότι η επίμαχη νομοθεσία βγαίνει πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο προς προστασία του δημοσίου συμφέροντος που περιγράφεται στο άρθρο 1.2 του διατάγματος της 10ης Ιουνίου 2004, και αντιβαίνει αντιστοίχως προς το άρθρο 56 ΕΚ και το άρθρο 43 ΕΚ. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, για τους υποκείμενους σε ρύθμιση τομείς, όπως ο τομέας της ενέργειας, του φυσικού αερίου και των τηλεπικοινωνιών, ο σκοπός της προστασίας των ζωτικών συμφερόντων του Κράτους μπορεί να επιτευχθεί με τη θέσπιση μέτρων ρύθμισης των δραστηριοτήτων λιγότερο περιοριστικών, όπως τα της οδηγίας 2003/54/ΕΚ ⁽¹⁾ και 2003/55/ΕΚ ⁽²⁾ ή της οδηγίας 2002/21/ΕΚ ⁽³⁾ και της οδηγίας 2002/19/ΕΚ ⁽⁴⁾, 2002/20/ΕΚ ⁽⁵⁾, 2002/22/ΕΚ ⁽⁶⁾ και 2002/58/ΕΚ ⁽⁷⁾. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ίδια ρύθμιση θα εξασφάλιζε άλλωστε τον ελάχιστο απαιτούμενο εθνικό εφοδιασμό και ότι δεν υφίσταται καμία αιτιώδης σχέση μεταξύ της ανάγκης εξασφάλισης εφοδιασμού σε ενέργεια, της παροχής δημοσίων υπηρεσιών και του ελέγχου της περιουσίας ή της διαχείρισης της επιχείρησης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 176, σ. 37.

⁽²⁾ ΕΕ L 176, σ. 57.

⁽³⁾ ΕΕ L 108, σ. 33.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 108, σ. 7.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 108, σ. 21.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 108, σ. 51.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 201, σ. 37.

Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-331/07)

(2007/C 247/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Τσερέπα-Lacombe και F. Erlbacher)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη έχοντας λάβει όλα τα μέτρα που απαιτούνται για να θεραπευθεί η σοβαρή ανεπάρκεια του προσωπικού των υπηρεσιών που είναι υπεύθυνες για τη διεξαγωγή των κτηνιατρικών ελέγχων στην Ελλάδα, γεγονός που δύναται να θίξει την ορθή και αποτελεσματική εφαρμογή της κοινοτικής κτηνιατρικής νομοθεσίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της εν λόγω νομοθεσίας.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή αυτή η Επιτροπή ζητεί στο Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι μη έχοντας λάβει τα νόμιμα και απαραίτητα διοικητικά μέτρα για να προσαρμοστεί, αφενός μεν, στην υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, την παράγραφο 2, υπό σημείο γ, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικού με τους επίσημους ελέγχους που πραγματοποιούνται για εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα καθώς και με τις διατάξεις σχετικές με την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ L 165 της 30.4.2004 σελ. 1 διορθώθηκε στην ΕΕ L 191 της 28.5.2004, σελ. 1, εφεξής «Κανονισμός υπ' αριθ. 882/2004») και στην υποχρέωση να διαθέσει ικανοποιητικό αριθμό ειδικευμένου και πεπειραμένου προσωπικού ικανού να διεξάγει αποτελεσματικά τους επίσημους ελέγχους, αφετέρου δε να προσαρμοστεί στην υποχρέωση που προβλέπεται στις διατάξεις της κοινοτικής κτηνιατρικής νομοθεσίας για τη χρηματοδότηση του απαραίτητου προσωπικού προς πραγματοποίηση των κτηνιατρικών ελέγχων που προβλέπονται, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της εν λόγω νομοθεσίας.

Η Επιτροπή αναφέρει ότι η κοινοτική κτηνιατρική νομοθεσία υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την πραγματοποίηση ενός σημαντικού αριθμού επιβλέψεων και ελέγχων σχετικών με την εφαρμογή των όρων και των προδιαγραφών που προβλέπονται από την νομοθεσία αυτή. Έτσι, ορισμένες διατάξεις, κυρίως το άρθρο 4, παράγραφος 2 υπό σημείο γ, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004, προβλέπουν ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να τοποθετούν ικανοποιητικό εργατικό δυναμικό στις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για τους κτηνιατρικούς ελέγχους. Επιπλέον, ένας μεγάλος αριθμός διατάξεων, είτε προβλέπει ρητά ότι ορισμένοι κτηνιατρικοί έλεγχοι πρέπει να πραγματοποιηθούν, των οποίων διευκρινίζονται μάλλον ή ήττον και οι λεπτομέρειες, είτε καθορίζει τους όρους και τις προδιαγραφές που προϋποθέτουν την ύπαρξη των κτηνιατρικών ελέγχων.

Όμως, βασιζόμενη σε έναν μεγάλο αριθμό εκθέσεων των αποστολών του Γενικού Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων της Επιτροπής (ΓΤΚΘ), η Επιτροπή τονίζει ότι τόσο κατά το τέλος της προθεσμίας που καθορίζεται στην αιτιολογημένη γνώμη όσο και πέραν της ημερομηνίας αυτής, και παρά ορισμένες προσπάθειες των Ελληνικών αρχών, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να θεραπεύσει τις ελλείψεις που της προσάπτονται. Πράγματι, από το 1998, ο ΓΤΚΘ έχει πραγματοποιήσει έναν μεγάλο αριθμό αποστολών στην Ελλάδα στα πλαίσια των οποίων διαπιστώθηκε σοβαρή ανεπάρκεια προσωπικού των υπηρεσιών που είναι υπεύθυνες για τη την διενέργεια των προβλεπόμενων από την κοινοτική νομοθεσία επίσημων ελέγχων, σε όλα τα διοικητικά επίπεδα. Η ανεπάρκεια που διαπιστώθηκε ήταν τέτοια ώστε, σύμφωνα με τους ειδικούς της Επιτροπής, οι απαραίτητοι επίσημοι έλεγχοι για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας για την προστασία των ζώων δεν μπόρεσαν να πραγματοποιηθούν, τα προγράμματα καταπολέμησης και εξόντωσης ζωικών ασθενειών δεν έχουν καταλήξει και οι κανόνες που αφορούν στην καλή διαβίωση των ζώων δεν έγιναν σεβαστοί.

Η πλειοψηφία των συστάσεων που έχουν απευθυνθεί στις Ελληνικές αρχές δεν υλοποιήθηκαν ή υλοποιήθηκαν ανεπαρκώς. Αφετέρου, εκθέσεις αποστολής δίνουν μια πολύ ανησυχητική εικόνα όσον αφορά την πραγματοποίηση των επίσημων ελέγχων στην Ελλάδα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Hannover (Γερμανία) στις 19 Ιουλίου 2007 — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG κατά Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Υπόθεση C-336/07)

(2007/C 247/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Hannover (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Καθή: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Παρεμβαίνοντες: Norddeutscher Rundfunk και 39 άλλοι

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει διάταξη όπως το άρθρο 37, παράγραφος 1, του Niedersächsisches Mediengesetz (νόμου της Κάτω Σαξωνίας περί μέσων μαζικής ενημερώσεως) προς το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22/EK περί καθολικής υπηρεσίας, στην περίπτωση κατά την οποία φορέας εκμεταλλεύσεως καλωδιακού δικτύου είναι υποχρεωμένος να παράσχει πρόσβαση, σε περισσότερους από τους μισούς διαύλους που μπορούν να χρησιμοποιηθούν επί μονίμου βάσεως για αναλογική μετάδοση και διατίθενται στα δίκτυά του, σε προγράμματα τα οποία -μολονότι δεν καλύπτουν το σύνολο του εδάφους του ομόσπονδου κράτους της Κάτω Σαξωνίας- ήδη μεταδίδονται επιγείως σύμφωνα με το DVB-T-standard;
- 2) Συνάδει διάταξη όπως το άρθρο 37, παράγραφος 1, του Niedersächsisches Mediengesetz προς το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22/EK περί καθολικής υπηρεσίας, στην περίπτωση κατά την οποία φορέας εκμεταλλεύσεως καλωδιακού

δικτύου είναι υποχρεωμένος να παράσχει πρόσβαση σε τηλεοπτικά προγράμματα στα αναλογικά καλωδιακά δίκτυά του ακόμη και σε περιοχές του ομοσπόνδου κράτους, στις οποίες ο τελικός χρήστης της καλωδιακής τηλεοράσεως θα ήταν εν πάση περιπτώσει σε θέση να λαμβάνει τα ίδια τηλεοπτικά προγράμματα και επιγείως σύμφωνα με το DVB-T-standard μέσω επίγειας κεραιάς και αποκωδικοποιητή;

- 3) Πρέπει ο όρος «τηλεοπτικές υπηρεσίες», υπό την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2002/22/EK περί καθολικής υπηρεσίας, να περιλαμβάνει και τους παρέχοντες υπηρεσίες μέσω μαζικής ενημερώσεως και τηλεμέσων, για παράδειγμα υπηρεσίες τηλεγοράς;
- 4) Συνάδει διάταξη όπως το άρθρο 37, παράγραφος 2, του Niedersächsisches Mediengesetz προς το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22/EK περί καθολικής υπηρεσίας, εάν, σε περίπτωση ελλείψεως διαύλων, η αρμόδια εθνική αρχή πρέπει να καθορίσει σειρά προτεραιότητας των αιτούντων, η οποία οδηγεί στην πλήρη χρήση των διαύλων που βρίσκονται στη διάθεση του φορέα εκμεταλλεύσεως του καλωδιακού δικτύου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Corte d'Appello di Torino (Ιταλία) στις 25 Ιουλίου 2007 — Bavaria N.V. και Bavaria Italia s.r.l. κατά Bayerischer Brauerbund e.V.

(Υπόθεση C-343/07)

(2007/C 247/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte d'Appello di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Bavaria N.V. και Bavaria Italia s.r.l.

Εφεσίβλητη: Bayerischer Brauerbund e.V.

Προδικαστικά ερωτήματα

Το Corte d' Appello ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί

- 1) Αν ο κανονισμός (ΕΚ) 1347/01 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, είναι άκυρος, ενδεχομένως ως αποτέλεσμα της ακυρότητας άλλων πράξεων, για τους ακόλουθους λόγους:

Παραβίαση γενικών αρχών

- λόγω ακυρότητας των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του Παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92, κατά το μέρος κατά το οποίο επιτρέπουν την καταχώριση γεωγραφικών ενδείξεων σχετικών με τη «μπίρα», η οποία είναι οιονοπνευματώδες ποτό που (εσφαλμένως) περιλήφθηκε, με το προαναφερθέν Παράρτημα I, μεταξύ των «τροφίμων» τα οποία μνημονεύονται στο προαναφερθέν άρθρο 1, παράγραφος 1, και δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των «γεωργικών προϊόντων» τα οποία απαριθμούνται στο Παράρτημα I της Συνθήκης ΕΚ και μνημονεύονται στα άρθρα 32 (πρώην 38) και 37 (πρώην 43) της εν λόγω Συνθήκης, τα οποία χρησιμοποιήσε ως νομική βάση το Συμβούλιο για την έκδοση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92·
- λόγω ακυρότητας του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 ⁽²⁾ κατά το μέρος κατά το οποίο προβλέπει απλουστευμένη διαδικασία καταχώρισεως, η οποία θίγει ουσιαστικά τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων, δεδομένου ότι δεν προβλέπει δικαίωμα προβολής ενστάσεως και αποτελεί σαφή παραβίαση των αρχών της διαφάνειας και της ασφάλειας δικαίου, ιδίως υπό το πρίσμα της πολυπλοκότητας της διαδικασίας καταχώρισεως της ΠΓΕ «Bayerisches Bier», η οποία διήρκεσε περισσότερο από επτά έτη, από το 1994 μέχρι το 2001, αλλά και του ότι η παραβίαση των εν λόγω αρχών αναγνωρίστηκε ρητώς με την αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού (ΕΚ) 692/2003 ⁽³⁾, με το άρθρο 15 του οποίου καταργήθηκε για τους προαναφερθέντες λόγους το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92·

Απουσία τυπικών προϋποθέσεων

- λόγω του ότι η ένδειξη «Bayerisches Bier» δεν πληροί τους όρους που τάσσει το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 για την καταχώριση σύμφωνα με την προβλεπόμενη από το ίδιο άρθρο απλουστευμένη διαδικασία, διότι κατά τον χρόνο υποβολής της σχετικής αιτήσεως δεν αποτελούσε στη Γερμανία νομίμως προστατευόμενη ονομασία ούτε ονομασία που είχε καθιερωθεί με τη χρήση·
- λόγω του ότι, αντίθετα προς τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2001, C-269/99, Kuhre Spreewalder Gurken), ούτε η Γερμανική Κυβέρνηση, πριν την υποβολή της αιτήσεως καταχώρισεως στην Επιτροπή, ούτε η Επιτροπή, μετά την υποβολή της αιτήσεως, εξακρίβωσαν αν πληρούνται οι όροι για την καταχώριση της ενδείξεως «Bayerisches Bier»·
- λόγω του ότι η αίτηση καταχώρισεως της ενδείξεως «Bayerisches Bier» δεν υποβλήθηκε εμπροθέσμως από τη Γερμανική Κυβέρνηση, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/1992 (6 μήνες από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του κανονισμού, ο οποίος άρχισε να ισχύει στις 24 Ιουλίου 1993), δεδομένου ότι η αρχικώς υποβληθείσα αίτηση αφορούσε οκτώ διαφορετικές ενδείξεις (με δυνατότητα περαιτέρω, αριθμητικά απροσδιόριστων, παραλλαγών), οι οποίες συνενώθηκαν στην παρούσα μοναδική ένδειξη «Bayerisches Bier» πολύ χρόνο μετά την εκπονή της τελικής προδεσμίας της 24ης Ιανουαρίου 1994·

Απουσία ουσιαστικών προϋποθέσεων

- λόγω του ότι η ένδειξη «Bayerisches Bier» δεν πληροί τις ουσιαστικές προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92, για την καταχώριση προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως, λαμβανομένου υπόψη του γενικού χαρακτήρα της ενδείξεως, η οποία υποδήλωνε ανέκαθεν τη μπίρα που παράγεται σύμφωνα με μια συγκεκριμένη μέθοδο παραγωγής που χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στη Βαυαρία κατά τον 19ο αιώνα και στη συνέχεια διαδόθηκε στην υπόλοιπη Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο (τη λεγόμενη «βαυαρική μέθοδο» βραδείας ζυμώσεως) και η οποία ακόμα και σήμερα σε ορισμένες ευρωπαϊκές γλώσσες (δανική, σουηδική, φινλανδική) αποτελεί τον γενικό όρο για τη μπίρα· εν πάση περιπτώσει, η ένδειξη μπορεί, το πολύ, να υποδηλώσει απλώς και γενικώς οποιοδήποτε τύπου «μπίρα που παράγεται στη γερμανική Βαυαρία», μεταξύ των πολυάριθμων και εντελώς διαφορετικών υφιστάμενων ποικιλιών μπίρας, χωρίς να υφίσταται κάποια «άμεση σχέση» (απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2000, C-312/98, Warsteiner) μεταξύ, αφενός, συγκεκριμένης ποιότητας, της φήμης ή άλλου χαρακτηριστικού του προϊόντος (μπίρας) και, αφετέρου, της συγκεκριμένης γεωγραφικής του προελεύσεως (Βαυαρία) και χωρίς να πρόκειται για «εξαιρετική περίπτωση», όπως απαιτεί η εν λόγω διάταξη για την καταχώριση γεωγραφικής ενδείξεως που περιλαμβάνει το όνομα χώρας·
- λόγω του ότι η ένδειξη «Bayerisches Bier» αποτελεί, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, απλώς «γενική» ένδειξη και κατά συνέπεια αποκλείεται η καταχώρισή της σύμφωνα με τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92·
- λόγω του ότι η καταχώριση της ενδείξεως «Bayerisches Bier» θα έπρεπε να είχε αποκλειστεί δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92, εφόσον, λαμβανομένης υπόψη της φήμης των σημάτων «Bavaria», του γεγονότος ότι είναι ευρύτατα γνωστά και της διάρκειας χρησιμοποίησής τους, «θα μπορούσε να παραπλανήσει τον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος».

- 2) Επικουρικώς, στην περίπτωση κατά την οποία το ανωτέρω ερώτημα κριθεί απαράδεκτο ή αβάσιμο, αν ο κανονισμός (ΕΚ) 1347/01 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η καταχώριση της ΠΓΕ «Bayerisches Bier» δεν θίγει το κύρος και τη δυνατότητα χρήσεως των προϋφισταμένων σημάτων τρίτων τα οποία περιέχουν τον όρο «Bavaria».

⁽¹⁾ ΕΕ L 182, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 208, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 99, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Ιταλία) στις 30 Ιουλίου 2007 — Κοινοπραξία CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Κοινοπραξία COCIV, Κοινοπραξία IRICAV DUE κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri [Προεδρία του Υπουργικού Συμβουλίου], Ministero dei Trasporti e della Navigazione [Υπουργείο Μεταφορών] κ.λπ.

(Υπόθεση C-351/07)

(2007/C 247/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale amministrativo regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Κοινοπραξία CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Κοινοπραξία COCIV, Κοινοπραξία IRICAV DUE

Καθόν: Presidenza del Consiglio dei Ministri [Προεδρία του Υπουργικού Συμβουλίου], Ministero dei Trasporti e della Navigazione [Υπουργείο Μεταφορών] κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερωτάται αν η διάταξη του άρθρου 12 του νομοθετικού διατάγματος 7, της 31ης Ιανουαρίου 2007, το οποίο μετατράπηκε, κατόπιν τροποποιήσεων, στο άρθρο 13 του νόμου 40, της 2ας Απριλίου 2007, αντίκειται, καθ' ό μέρος προβλέπει την ανάκληση των παραχωρήσεων που αφορούν την υλοποίηση των σιδηροδρομικών δικτύων υψηλής ταχύτητας, η περιγραφή των οποίων απαντά στη σχετική διάταξη, με επέκταση των συναφών αποτελεσμάτων και επί των συμβάσεων που συνήφθησαν με τους general contractors, καθώς και κατά το μέρος που περιορίζει την καταβληθείσα υπέρ των τελευταίων αποζημίωση, σύμφωνα με όσα ορίζει η παράγραφος αυτού 8-duodevices, προς τις διατάξεις των άρθρων 43, 49 και 56 της Συνθήκης, καθώς και προς τις κοινοτικές αρχές περί ασφαλείας δικαίου και προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σύμφωνα με όσα διευκρινίζονται στη σκέψη 5 [της διατάξεως περί παραπομπής].

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA και Menarini International

Operations Luxembourg SA κατά Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.

(Υπόθεση C-352/07)

(2007/C 247/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA και Menarini International Operations Luxembourg SA

Καθόν: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μετά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 [της οδηγίας 89/105] (!), οι οποίες διαμορφώνουν τη σχέση μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων -προβλέποντας ότι ο καθορισμός της τιμής ενός φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος ή η αύξησή της πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν οι [επιχειρήσεις] αυτές, αλλά στον βαθμό που εγκρίνει η αρμόδια αρχή, δηλαδή με βάση διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων και των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των φαρμακευτικών δαπανών- το άρθρο 4, παράγραφος 1, [της ίδιας οδηγίας] προβλέπει την «καθήλωση των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων» ως μέτρο γενικού χαρακτήρα, το οποίο υπόκειται σε ετήσια τουλάχιστον εξακρίβωση, με βάση τις επικρατούσες στο οικείο κράτος μέλος μακροοικονομικές συνθήκες, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα διατηρηθεί σε ισχύ.

Η εν λόγω διάταξη τάσσει στις αρμόδιες αρχές προθεσμία 90 ημερών για να λάβουν απόφαση και προβλέπει ότι οι εν λόγω αρχές οφείλουν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ανακοινώσουν τις αυξήσεις ή μειώσεις των τιμών που ενδεχομένως έγιναν.

Ερωτάται αν η εν λόγω διάταξη, καθόσον αναφέρεται στις «μειώσεις που ενδεχομένως προβλέφθηκαν», πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι προβλέπεται επίσης, πέρα από το γενικό μέσο της καθήλωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ένα άλλο γενικό μέσο, το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα μείωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ή με την έννοια ότι η φράση «ενδεχόμενες μειώσεις» αφορά μόνο τα φάρμακα των οποίων έχουν ήδη καθηλωθεί οι τιμές.

2) Ερωτάται αν το άρθρο 4, παράγραφος 1 [της οδηγίας 89/105] -καθόσον επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση, σε περίπτωση καθήλωσης των τιμών, να εξετάζουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι μακροοικονομικές συνθήκες δικαιολογούν τη συνέχιση της καθήλωσης αυτής- πρέπει να ερμηνευθεί, εφόσον με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η μείωση των τιμών, με την έννοια ότι είναι δυνατή η εφαρμογή του μέτρου αυτού κατ'επανάληψη εντός του ίδιου έτους και επί σειρά ετών (από το 2002 και μέχρι το 2010).

3) Ερωτάται αν, κατά το προαναφερθέν άρθρο 4 [της οδηγίας 89/105] -που πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της που τονίζουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός των μέτρων ελέγχου των τιμών των φαρμάκων είναι «η προστασία της δημόσιας υγείας, μέσω της εξασφάλισης διαθέσιμων επαρκών φαρμάκων σε εύλογο κόστος, και η ανάγκη αποφυγής διαφορών στα μέτρα αυτά που θα μπορούσαν να εμποδίζουν ή να στρεβλώνουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο φαρμάκων»- μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την κοινοτική ρύθμιση η θέσπιση μέτρων με βάση «εκτιμήσεις» των οικονομικών μεγεθών των δαπανών και όχι «διαπιστώσεις» σχετικά με τα μεγέθη αυτά (το ερώτημα αφορά αμφότερες τις περιπτώσεις).

4) Ερωτάται αν οι απαιτήσεις για τήρηση των ανώτατων ορίων των φαρμακευτικών δαπανών, τα οποία είναι αρμόδιο να καθορίζει κάθε κράτος μέλος, πρέπει να συναρτώνται εκάστοτε αποκλειστικά και μόνο προς τις φαρμακευτικές δαπάνες ή μπορεί να γίνει δεκτό ότι εμπίπτει οπωσδήποτε στην εξουσία των εθνικών κρατών η ευχέρεια να λαμβάνονται επίσης υπόψη στοιχεία που αφορούν άλλες δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης.

5) Ερωτάται αν οι συναγόμενες από την οδηγία αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των επιχειρήσεων που έχουν συμφέρον σε σχέση με τις αποφάσεις καθήλωσης ή γενικευμένης μείωσης των τιμών των φαρμάκων πρέπει να ερμηνευθούν με την έννοια ότι είναι αναγκαίο να προβλέπονται πάντοτε και οπωσδήποτε αφενός δυνατότητα παρέκκλισης από την επιβαλλόμενη τιμή (άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/105]) και αφετέρου συγκεκριμένη συμμετοχή της αιτούσας επιχείρησης, πράγμα που σημαίνει ότι η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την ενδεχόμενη άρνησή της.

(⁴) Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — Sanofi Aventis SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Υπόθεση C-353/07)

(2007/C 247/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Sanofi Aventis SpA

Καθού: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μετά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 [της οδηγίας 89/105] (¹), οι οποίες διαμορφώνουν τη σχέση μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων -προβλέποντας ότι ο καθορισμός [σελ. 23 του πρωτοτύπου] της τιμής ενός φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος ή η αύξησή της πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν οι [επιχειρήσεις] αυτές, αλλά στον βαθμό που εγκρίνει η αρμόδια αρχή, δηλαδή με βάση διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων και των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των φαρμακευτικών δαπανών- το άρθρο 4, παράγραφος 1, [της ίδιας οδηγίας] προβλέπει την «καθήλωση των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων» ως μέτρο γενικού χαρακτήρα, το οποίο υπόκειται σε ετήσια τουλάχιστον εξακρίβωση, με βάση τις επικρατούσες στο οικείο κράτος μέλος μακροοικονομικές συνθήκες, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα διατηρηθεί σε ισχύ.

Η εν λόγω διάταξη τάσσει στις αρμόδιες αρχές προθεσμία 90 ημερών για να λάβουν απόφαση και προβλέπει ότι οι εν λόγω αρχές οφείλουν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ανακοινώνουν τις αυξήσεις ή μειώσεις των τιμών που ενδεχομένως έγιναν.

Ερωτάται αν η εν λόγω διάταξη, καθόσον αναφέρεται στις «μειώσεις που ενδεχομένως προβλέφθηκαν», πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι προβλέπεται επίσης, πέρα από το γενικό μέσο της καθήλωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ένα άλλο γενικό μέσο, το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα μείωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ή με την έννοια ότι η φράση «ενδεχόμενες μειώσεις» αφορά μόνο τα φάρμακα των οποίων έχουν ήδη καθηλωθεί οι τιμές.

2) Ερωτάται αν το άρθρο 4, παράγραφος 1 [της οδηγίας 89/105] -καθόσον επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση, σε περίπτωση καθήλωσης των τιμών, να εξετάζουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι μακροοικονομικές συνθήκες δικαιολογούν τη συνέχιση της καθήλωσης αυτής- πρέπει να ερμηνευθεί, εφόσον με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η μείωση των τιμών, με την έννοια ότι είναι δυνατή η εφαρμογή του μέτρου αυτού κατ'επανάληψη εντός του ίδιου έτους και επί σειρά ετών (από το 2002 και μέχρι το 2010).

3) Ερωτάται αν, κατά το προαναφερθέν άρθρο 4 [της οδηγίας 89/105], που πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της που τονίζουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός των μέτρων ελέγχου των τιμών των φαρμάκων είναι «η προστασία της δημόσιας υγείας, μέσω της εξασφάλισης διαθέσιμων επαρκών φαρμάκων σε εύλογο κόστος, και η ανάγκη αποφυγής διαφορών στα μέτρα αυτά που θα μπορούσαν να εμποδίζουν ή να στρεβλώνουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο φαρμάκων», επιτρέπεται η θέσπιση μέτρων με βάση «εκτιμήσεις» των οικονομικών μεγεθών των δαπανών και όχι «διαπιστώσεις» σχετικά με τα μεγέθη αυτά (το ερώτημα αφορά αμφότερες τις περιπτώσεις).

- 4) Ερωτάται αν οι απαιτήσεις για την παράδοση αντικειμενικών και διαφανών κριτηρίων, ώστε να μπορεί να ελέγχεται η δράση των αρμόδιων αρχών (μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006) και του νομοθέτη (από την 1η Ιανουαρίου 2007) στον οικείο τομέα, έχουν την έννοια ότι αρκεί να παρατίθενται οι απαιτήσεις σχετικά με το ανώτατο όριο των φαρμακευτικών δαπανών, το οποίο είναι αρμόδιο να καθορίζει κάθε κράτος μέλος, και σχετικά με τη συγκράτηση των δαπανών αυτών, και ειδικότερα να παρατίθενται τα στοιχεία που αφορούν όλες τις δαπάνες υγειονομικής περιθαλψης ή, πιο συγκεκριμένα, μόνο τις φαρμακευτικές δαπάνες.
- 5) Ερωτάται αν οι συναγόμενες από την οδηγία αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των επιχειρήσεων που έχουν συμφέρον σε σχέση με τις αποφάσεις καθήλωσης ή γενικευμένης μείωσης των τιμών των φαρμάκων πρέπει να ερμηνευθούν με την έννοια ότι είναι αναγκαίο να προβλέπονται πάντοτε και οπωσδήποτε αφενός δυνατότητα παρέκκλισης από την επιβαλλόμενη τιμή (άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/105]) και αφετέρου συγκεκριμένη συμμετοχή της αιτούσας επιχείρησης, πράγμα που σημαίνει ότι η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την ενδεχόμενη άρνησή της.

(¹) Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — IFB Stroder srl κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Υπόθεση C-354/07)

(2007/C 247/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: IFB Stroder srl

Καθού: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μετά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 [της οδηγίας 89/105] (¹), οι οποίες διαμορφώνουν τη σχέση μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων -προβλέποντας ότι ο καθορισμός της τιμής ενός

φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος ή η αύξησή της πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν οι [επιχειρήσεις] αυτές, αλλά στον βαθμό που εγκρίνει η αρμόδια αρχή, δηλαδή με βάση διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων και των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των φαρμακευτικών δαπανών- το άρθρο 4, παράγραφος 1, [της ίδιας οδηγίας] προβλέπει την «καθήλωση των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων» ως μέτρο γενικού χαρακτήρα, το οποίο υπόκειται σε ετήσια τουλάχιστον εξακρίβωση, με βάση τις επικρατούσες στο οικείο κράτος μέλος μακροοικονομικές συνθήκες, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα διατηρηθεί σε ισχύ.

Η εν λόγω διάταξη τάσσει στις αρμόδιες αρχές προθεσμία 90 ημερών για να λάβουν απόφαση και προβλέπει ότι οι εν λόγω αρχές οφείλουν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ανακοινώνουν τις αυξήσεις ή μειώσεις των τιμών που ενδεχομένως έγιναν.

Ερωτάται αν η εν λόγω διάταξη, καθόσον αναφέρεται στις «μειώσεις που ενδεχομένως προβλέφθηκαν», πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι προβλέπεται επίσης, πέρα από το γενικό μέσο της καθήλωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ένα άλλο γενικό μέσο, το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα μείωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ή με την έννοια ότι η φράση «ενδεχόμενες μειώσεις» αφορά μόνο τα φάρμακα των οποίων έχουν ήδη καθηλωθεί οι τιμές.

- 2) Ερωτάται αν το άρθρο 4, παράγραφος 1 [της οδηγίας 89/105] -καθόσον επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση, σε περίπτωση καθήλωσης των τιμών, να ξετάζουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι μακροοικονομικές συνθήκες δικαιολογούν τη συνέχιση της καθήλωσης αυτής- πρέπει να ερμηνευθεί, εφόσον με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η μείωση των τιμών, με την έννοια ότι είναι δυνατή η εφαρμογή του μέτρου αυτού κατ'επανάληψη εντός του ίδιου έτους και επί σειρά ετών (από το 2002 και μέχρι το 2010).

- 3) Ερωτάται αν, κατά το προαναφερθέν άρθρο 4 [της οδηγίας 89/105] -που πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της που τονίζουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός των μέτρων ελέγχου των τιμών των φαρμάκων είναι «η προστασία της δημόσιας υγείας, μέσω της εξασφάλισης διαθέσιμων επαρκών φαρμάκων σε εύλογο κόστος, και η ανάγκη αποφυγής διαφορών στα μέτρα αυτά που θα μπορούσαν να εμποδίζουν ή να στρεβλώνουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο φαρμάκων- μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την κοινοτική ρύθμιση η θέσπιση μέτρων με βάση «εκτιμήσεις» των οικονομικών μεγεθών των δαπανών και όχι «διαπιστώσεις» σχετικά με τα μεγέθη αυτά (το ερώτημα αφορά αμφότερες τις περιπτώσεις).

- 4) Ερωτάται αν οι απαιτήσεις για τήρηση των ανώτατων ορίων των φαρμακευτικών δαπανών, τα οποία είναι αρμόδιο να καθορίζει κάθε κράτος μέλος, πρέπει να συναρτώνται εκάστοτε αποκλειστικά και μόνο προς τις φαρμακευτικές δαπάνες ή μπορεί να γίνει δεκτό ότι εμπίπτει οπωσδήποτε στην εξουσία των εθνικών κρατών η ευχέρεια να λαμβάνονται επίσης υπόψη στοιχεία που αφορούν άλλες δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης.

5) Ερωτάται αν οι συναγόμενες από την οδηγία αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των επιχειρήσεων που έχουν συμφέρον σε σχέση με τις αποφάσεις καθήλωσης ή γενικευμένης μείωσης των τιμών των φαρμάκων πρέπει να ερμηνευθούν με την έννοια ότι είναι αναγκαίο να προβλέπονται πάντοτε και οπωσδήποτε αφενός δυνατότητα παρέκκλισης από την επιβαλλόμενη τιμή (άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/105]) και αφετέρου συγκεκριμένη συμμετοχή της αιτούσας επιχείρησης, πράγμα που σημαίνει ότι η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την ενδεχόμενη άρνησή της.

(¹) Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — Schering Plough SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.

(Υπόθεση C-355/07)

(2007/C 247/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Schering Plough SpA

Καθών: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μετά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 [της οδηγίας 89/105] (¹), οι οποίες διαμορφώνουν τη σχέση μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων -προβλέποντας ότι ο καθορισμός της τιμής ενός φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος ή η αύξησή της πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν οι [επιχειρήσεις] αυτές, αλλά στον βαθμό που εγκρίνει η αρμόδια αρχή, δηλαδή με βάση διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων και των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των φαρμακευ-

τικών δαπανών- το άρθρο 4, παράγραφος 1, [της ίδιας οδηγίας] προβλέπει την «καθήλωση των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων» ως μέτρο γενικού χαρακτήρα, το οποίο υποκειται σε επίσημα τουλάχιστον εξακρίβωση, με βάση τις επικρατούσες στο οικείο κράτος μέλος μακροοικονομικές συνθήκες, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα διατηρηθεί σε ισχύ.

Η εν λόγω διάταξη τάσσει στις αρμόδιες αρχές προθεσμία 90 ημερών για να λάβουν απόφαση και προβλέπει ότι οι εν λόγω αρχές οφείλουν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ανακοινώνουν τις αυξήσεις ή μειώσεις των τιμών που ενδεχομένως έγιναν.

Ερωτάται αν η εν λόγω διάταξη, καθόσον αναφέρεται στις «μειώσεις που ενδεχομένως προβλέφθηκαν», πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι προβλέπεται επίσης, πέρα από το γενικό μέσο της καθήλωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ένα άλλο γενικό μέσο, το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα μείωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ή με την έννοια ότι η φράση «ενδεχόμενες μειώσεις» αφορά μόνο τα φάρμακα των οποίων έχουν ήδη καθηλωθεί οι τιμές.

2) Ερωτάται αν το άρθρο 4, παράγραφος 1 [της οδηγίας 89/105] -καθόσον επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση, σε περίπτωση καθήλωσης των τιμών, να εξετάζουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι μακροοικονομικές συνθήκες δικαιολογούν τη συνέχιση της καθήλωσης αυτής- πρέπει να ερμηνευθεί, εφόσον με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η μείωση των τιμών, με την έννοια ότι είναι δυνατή η εφαρμογή του μέτρου αυτού κατ' επανάληψη εντός του ίδιου έτους και επί σειρά ετών (από το 2002 και μέχρι το 2010).

3) Ερωτάται αν, κατά το προαναφερθέν άρθρο 4 [της οδηγίας 89/105] -που πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της που τονίζουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός των μέτρων ελέγχου των τιμών των φαρμάκων είναι «η προστασία της δημόσιας υγείας, μέσω της εξασφάλισης διαθέσιμων επαρκών φαρμάκων σε εύλογο κόστος, και η ανάγκη αποφυγής διαφορών στα μέτρα αυτά που θα μπορούσαν να εμποδίζουν ή να στρεβλώνουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο φαρμάκων- μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την κοινοτική ρύθμιση η θέσπιση μέτρων με βάση «εκτιμήσεις» των οικονομικών μεγεθών των δαπανών και όχι «διαπιστώσεις» σχετικά με τα μεγέθη αυτά (το ερώτημα αφορά αμφότερες τις περιπτώσεις).

4) Ερωτάται αν οι απαιτήσεις για τήρηση των ανώτατων ορίων των φαρμακευτικών δαπανών, τα οποία είναι αρμόδιο να καθορίζει κάθε κράτος μέλος, πρέπει να συναρτώνται εκάστοτε αποκλειστικά και μόνο προς τις φαρμακευτικές δαπάνες ή μπορεί να γίνει δεκτό ότι εμπίπτει οπωσδήποτε στην εξουσία των εθνικών κρατών η ευχέρεια να λαμβάνονται επίσης υπόψη στοιχεία που αφορούν άλλες δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης.

5) Ερωτάται αν οι συναγόμενες από την οδηγία αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των επιχειρήσεων που έχουν συμφέρον σε σχέση με τις αποφάσεις καθήλωσης ή γενικευμένης μείωσης των τιμών των φαρμάκων πρέπει να ερμηνευθούν με την έννοια ότι είναι αναγκαίο να προβλέπονται πάντοτε και οπωσδήποτε αφενός δυνατότητα παρέκκλισης από την επιβαλλόμενη τιμή (άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/105]) και αφετέρου συγκεκριμένη συμμετοχή της αιτούσας επιχείρησης, πράγμα που σημαίνει ότι η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την ενδεχόμενη άρνησή της.

(¹) Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 31 Ιουλίου 2007 — Bayer SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) και Ministero della Salute

(Υπόθεση C-356/07)

(2007/C 247/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Bayer SpA

Καθών: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) και Ministero della Salute

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μετά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 [της οδηγίας 89/105] (¹), οι οποίες διαμορφώνουν τη σχέση μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων -προβλέποντας ότι ο καθορισμός της τιμής ενός φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος ή η αύξησή της πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν οι [επιχειρήσεις] αυτές, αλλά στον βαθμό που εγκρίνει η αρμόδια αρχή, δηλαδή με βάση διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων και των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των φαρμακευ-

τικών δαπανών- το άρθρο 4, παράγραφος 1, [της ίδιας οδηγίας] προβλέπει την «καθήλωση των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων» ως μέτρο γενικού χαρακτήρα, το οποίο υποκειται σε επίσημα τουλάχιστον εξακρίβωση, με βάση τις επικρατούσες στο οικείο κράτος μέλος μακροοικονομικές συνθήκες, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα διατηρηθεί σε ισχύ.

Η εν λόγω διάταξη τάσσει στις αρμόδιες αρχές προθεσμία 90 ημερών για να λάβουν απόφαση και προβλέπει ότι οι εν λόγω αρχές οφείλουν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ανακοινώνουν τις αυξήσεις ή μειώσεις των τιμών που ενδεχομένως έγιναν.

Ερωτάται αν η εν λόγω διάταξη, καθόσον αναφέρεται στις «μειώσεις που ενδεχομένως προβλέφθηκαν», πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι προβλέπεται επίσης, πέρα από το γενικό μέσο της καθήλωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ένα άλλο γενικό μέσο, το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα μείωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ή με την έννοια ότι η φράση «ενδεχόμενες μειώσεις» αφορά μόνο τα φάρμακα των οποίων έχουν ήδη καθηλωθεί οι τιμές.

2) Ερωτάται αν το άρθρο 4, παράγραφος 1 [της οδηγίας 89/105] -καθόσον επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση, σε περίπτωση καθήλωσης των τιμών, να εξετάζουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι μακροοικονομικές συνθήκες δικαιολογούν τη συνέχιση της καθήλωσης αυτής- πρέπει να ερμηνευθεί, εφόσον με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η μείωση των τιμών, με την έννοια ότι είναι δυνατή η εφαρμογή του μέτρου αυτού κατ'επανάληψη εντός του ίδιου έτους και επί σειρά ετών (από το 2002 και μέχρι το 2010).

3) Ερωτάται αν, κατά το προαναφερθέν άρθρο 4 [της οδηγίας 89/105] -που πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της που τονίζουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός των μέτρων ελέγχου των τιμών των φαρμάκων είναι «η προστασία της δημόσιας υγείας, μέσω της εξασφάλισης διαθέσιμων επαρκών φαρμάκων σε εύλογο κόστος, και η ανάγκη αποφυγής διαφορών στα μέτρα αυτά που θα μπορούσαν να εμποδίζουν ή να στρεβλώνουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο φαρμάκων- μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την κοινοτική ρύθμιση η θέσπιση μέτρων με βάση «εκτιμήσεις» των οικονομικών μεγεθών των δαπανών και όχι «διαπιστώσεις» σχετικά με τα μεγέθη αυτά (το ερώτημα αφορά αμφοτέρως τις περιπτώσεις).

4) Ερωτάται αν οι απαιτήσεις για τήρηση των ανώτατων ορίων των φαρμακευτικών δαπανών, τα οποία είναι αρμόδιο να καθορίζει κάθε κράτος μέλος, πρέπει να συναρτώνται εκάστοτε αποκλειστικά και μόνο προς τις φαρμακευτικές δαπάνες ή μπορεί να γίνει δεκτό ότι εμπίπτει οπωσδήποτε στην εξουσία των εθνικών κρατών η ευχέρεια να λαμβάνονται επίσης υπόψη στοιχεία που αφορούν άλλες δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης.

5) Ερωτάται αν οι συναγόμενες από την οδηγία αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των επιχειρήσεων που έχουν συμφέρον σε σχέση με τις αποφάσεις καθήλωσης ή γενικευμένης μείωσης των τιμών των φαρμάκων πρέπει να ερμηνευθούν με την έννοια ότι είναι αναγκαίο να προβλέπονται πάντοτε και οπωσδήποτε αφενός δυνατότητα παρέκκλισης από την επιβαλλόμενη τιμή (άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/105]) και αφετέρου συγκεκριμένη συμμετοχή της αιτούσας επιχείρησης, πράγμα που σημαίνει ότι η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την ενδεχόμενη άρνησή της.

(¹) Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 31 Ιουλίου 2007 — Βασίλισσα κατόπιν αιτήσεως της TNT Post UK Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs και Royal Mail Group Ltd

(Υπόθεση C-357/07)

(2007/C 247/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: TNT Post UK Ltd

Καθών: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Παρεμβαίνουσα: Royal Mail Group Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η έκφραση «δημόσιες ταχυδρομικές υπηρεσίες» που περιέχεται στο άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ (¹) (τώρα άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 (²));

β) Επηρεάζεται η ερμηνεία της εκφράσεως αυτής από το γεγονός ότι οι ταχυδρομικές υπηρεσίες έχουν ελευθερωθεί σε

ένα κράτος μέλος, ότι δεν υπάρχουν αποκλειστικές υπηρεσίες υπό την έννοια της οδηγίας 97/67/ΕΚ του Συμβουλίου (³), όπως έχει τροποποιηθεί, και ότι υπάρχει ένας καθορισμένος φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας ο οποίος έχει γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με την οδηγία αυτή (όπως η Royal Mail στο Ηνωμένο Βασίλειο);

γ) Υπό τις συνθήκες της παρούσας υποθέσεως (οι οποίες εκτιθενται πιο πάνω στο στοιχείο β') περιλαμβάνει η έκφραση αυτή:

i) μόνο τον μοναδικό καθορισμένο φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας (όπως η Royal Mail στο Ηνωμένο Βασίλειο) ή

ii) και έναν ιδιωτικό ταχυδρομικό φορέα (όπως η TNT Post);

2) Υπό τις συνθήκες της παρούσας υποθέσεως, πρέπει το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ (τώρα άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει ή επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος να απαλλάσσει όλες τις ταχυδρομικές υπηρεσίες που παρέχονται από «τις δημόσιες ταχυδρομικές υπηρεσίες»;

3) Αν στα κράτη μέλη επιβάλλεται ή επιτρέπεται να απαλλάσσουν μερικές, αλλά όχι όλες, από τις υπηρεσίες που παρέχονται από «τις δημόσιες ταχυδρομικές υπηρεσίες», με γνώμονα ποια κριτήρια πρέπει να προσδιοριστούν οι υπηρεσίες αυτές;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

(²) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

(³) Οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών (ΕΕ L 15, σ. 14).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Κέρκυρας (Ελλάς) στις 2 Αυγούστου 2007 — Σπυρίδων Βασιλάκης κ.λπ. κατά Δήμου Κερκυραίων

(Υπόθεση C-364/07)

(2007/C 247/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Κέρκυρας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Σπυρίδων Βασιλάκης, κ.λπ.

Καθού: Δήμος Κερκυραίων

την UNICE και το CEEP και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/170 του Συμβουλίου (ΕΕ L 175/143 της 10.7.1999), το γεγονός ότι με βάση εθνική διάταξη που θεοπίσθηκε κατέφαρμογή της ανωτέρω οδηγίας την τελική κρίση για τη δυνατότητα ή μη μετατροπής των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου έχει ανεξάρτητη διοικητική αρχή με την επωνυμία Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ).

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ο εθνικός Δικαστής πρέπει να ερμηνεύει το εθνικό του Δίκαιο - στο μέτρο του δυνατού- σύμφωνα με Οδηγία, η οποία μεταφέρθηκε εκπρόθεσμα στην εσωτερική έννομη τάξη από (α) το χρονικό σημείο που τέθηκε σε ισχύ η Οδηγία ή (β) το χρονικό σημείο που παρήλθε άπρακτη η προθεσμία μεταφοράς της στο εθνικό δίκαιο ή (γ) το χρονικό σημείο που τέθηκε σε ισχύ το εθνικό μέτρο προσαρμογής;
- 2) Η ρήτρα 5 παρ.1 της Συμφωνίας Πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που καταρτίστηκε από την CES, την UNICE και το CEEP και που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/70 του Συμβουλίου (ΕΕ L 175/43 της 10 Ιουλίου 1999), έχει την έννοια ότι αντικειμενικό λόγο συνεχών ανανεώσεων ή κατάρτισης διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου μπορεί να αποτελεί, εκτός από τους λόγους που συνδέονται με τη φύση, το είδος, τα χαρακτηριστικά της παρεχόμενης εργασίας ή άλλους παρεμφερείς λόγους, το ότι απλώς και μόνο η σύναψη σύμβασης για ορισμένο χρόνο επιβάλλεται από διάταξη Νόμου ή κανονιστική διάταξη;
- 3) Η ρήτρα 5 παρ. 1 και 2 της Συμφωνίας Πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που καταρτίστηκε από την CES, την UNICE και το CEEP και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/70 του Συμβουλίου (ΕΕ L 175/43 της 10.7.1999), μπορεί να ερμηνευθεί με την έννοια ότι εθνικές διατάξεις, οι οποίες ορίζουν ότι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου θεωρούνται διαδοχικές, μόνο εφόσον δεν απέχουν μεταξύ τους χρονικό διάστημα ανώτερο των τριών (3) μηνών και, περαιτέρω, το τεκμήριο υπέρ του εργαζομένου, το οποίο εισάγουν, για να αναγνωρισθούν διαδοχικές συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας του ορισμένου χρόνου ως αορίστου, στηρίζεται υποχρεωτικά στην παραπάνω προϋπόθεση;
- 4) Είναι συμβατή με την αρχή της αποτελεσματικότητας του Κοινωνικού δικαίου και το σκοπό της ρήτρας 5 παρ. 1 και 2 σε συνδυασμό με τη ρήτρα 1 της Συμφωνίας Πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία καταρτίστηκε από την CES, την UNICE και το CEEP και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/170 του Συμβουλίου (ΕΕ L 175/143 της 10.7.1999), η απαγόρευση μετατροπής διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου από την εθνική διάταξη του άρθρου 21 Ν. 2190/1994, οι οποίες συνάπτονται βέβαια ως ορισμένου χρόνου για την κάλυψη εκτάκτων ή εποχικών αναγκών του εργοδότη, αλλά με σκοπό να καλύπτονται πάγιας και διαρκείς ανάγκες του; και
- 5) Είναι συμβατή με την αρχή της αποτελεσματικότητας του Κοινωνικού δικαίου και το σκοπό της ρήτρας 5 παρ. 1 και 2 σε συνδυασμό με τη ρήτρα 1 της Συμφωνίας Πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία καταρτίστηκε από την CES,

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Simesa SpA κατά Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.

(Υπόθεση C-365/07)

(2007/C 247/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Simesa SpA

Καθών: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μετά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 [της οδηγίας 89/105] ⁽¹⁾, οι οποίες διαμορφώνουν τη σχέση μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων -προβλέποντας ότι ο καθορισμός της τιμής ενός φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος ή η αύξησή της πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν οι [επιχειρήσεις] αυτές, αλλά στον βαθμό που εγκρίνει η αρμόδια αρχή, δηλαδή με βάση διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων και των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των φαρμακευτικών δαπανών- το άρθρο 4, παράγραφος 1, [της ίδιας οδηγίας] προβλέπει την «καθήλωση των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων» ως μέτρο γενικού χαρακτήρα, το οποίο υπόκειται σε ετήσια τουλάχιστον εξακρίβωση, με βάση τις επικρατούσες στο οικείο κράτος μέλος μακροοικονομικές συνθήκες, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα διατηρηθεί σε ισχύ.

Η εν λόγω διάταξη τάσσει στις αρμόδιες αρχές προθεσμία 90 ημερών για να λάβουν απόφαση και προβλέπει ότι οι εν λόγω αρχές οφείλουν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ανακοινώσουν τις αυξήσεις ή μειώσεις των τιμών που ενδεχομένως έγιναν.

Ερωτάται αν η εν λόγω διάταξη, καθόσον αναφέρεται στις «μειώσεις που ενδεχομένως προβλέφθηκαν», πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι προβλέπεται επίσης, πέρα από το γενικό μέσο της καθήλωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ένα άλλο γενικό μέσο, το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα μείωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ή με την έννοια ότι η φράση «ενδεχόμενες μειώσεις» αφορά μόνο τα φάρμακα των οποίων έχουν ήδη καθηλωθεί οι τιμές.

2) Ερωτάται αν το άρθρο 4, παράγραφος 1 [της οδηγίας 89/105] -καθόσον επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση, σε περίπτωση καθήλωσης των τιμών, να εξετάζουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι μακροοικονομικές συνθήκες δικαιολογούν τη συνέχιση της καθήλωσης αυτής- πρέπει να ερμηνευθεί, εφόσον με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η μείωση των τιμών, με την έννοια ότι είναι δυνατή η εφαρμογή του μέτρου αυτού κατ' επανάληψη εντός του ίδιου έτους και επί σειρά ετών (από το 2002 και μέχρι το 2010).

3) Ερωτάται αν, κατά το προαναφερθέν άρθρο 4 [της οδηγίας 89/105] -που πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της που τονίζουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός των μέτρων ελέγχου των τιμών των φαρμάκων είναι «η προστασία της δημόσιας υγείας, μέσω της εξασφάλισης διαθέσιμων επαρκών φαρμάκων σε εύλογο κόστος, και η ανάγκη αποφυγής διαφορών στα μέτρα αυτά που θα μπορούσαν να εμποδίζουν ή να στρεβλώνουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο φαρμάκων»- μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την κοινοτική ρύθμιση η θέσπιση μέτρων με βάση «εκτιμήσεις» των οικονομικών μεγεθών των δαπανών και όχι «διαπιστώσεις» σχετικά με τα μεγέθη αυτά (το ερώτημα αφορά αμφοτέρως τις περιπτώσεις).

4) Ερωτάται αν οι απαιτήσεις για τήρηση των ανώτατων ορίων των φαρμακευτικών δαπανών, τα οποία είναι αρμόδιο να καθορίζει κάθε κράτος μέλος, πρέπει να συναρτώνται εκάστοτε αποκλειστικά και μόνο προς τις φαρμακευτικές δαπάνες ή μπορεί να γίνει δεκτό ότι επιπίπτει οπωσδήποτε στην εξουσία των εθνικών κρατών η ευχέρεια να λαμβάνονται επίσης υπόψη στοιχεία που αφορούν άλλες δαπάνες υγειονομικής περιθαλψης.

5) Ερωτάται αν οι συναγόμενες από την οδηγία αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των επιχειρήσεων που έχουν συμφέρον σε σχέση με τις αποφάσεις καθήλωσης ή γενικευμένης μείωσης των τιμών των φαρμάκων πρέπει να ερμηνευθούν με την έννοια ότι είναι αναγκαίο να προβλέπονται πάντοτε και οπωσδήποτε αφενός δυνατότητα παρέκκλισης από την επιβαλλόμενη τιμή (άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/105]) και αφετέρου συγκεκριμένη συμμετοχή της αιτούσας επιχείρησης, πράγμα που σημαίνει ότι η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την ενδεχόμενη άρνησή της.

τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (EE L 40, σ. 8).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Abbott SpA κατά Ministero della Salute και Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Υπόθεση C-366/07)

(2007/C 247/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Abbott SpA

Καθών: Ministero della Salute και Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μετά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 [της οδηγίας 89/105] ⁽¹⁾, οι οποίες διαμορφώνουν τη σχέση μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων -προβλέποντας ότι ο καθορισμός της τιμής ενός φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος ή η αύξησή της πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν οι [επιχειρήσεις] αυτές, αλλά στον βαθμό που εγκρίνει η αρμόδια αρχή, δηλαδή με βάση διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων και των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των φαρμακευτικών δαπανών- το άρθρο 4, παράγραφος 1, [της ίδιας οδηγίας] προβλέπει την «καθήλωση των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων» ως μέτρο γενικού χαρακτήρα, το οποίο υπόκειται σε ετήσια τουλάχιστον εξακρίβωση, με βάση τις επικρατούσες στο οικείο κράτος μέλος μακροοικονομικές συνθήκες, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα διατηρηθεί σε ισχύ.

Η εν λόγω διάταξη τάσσει στις αρμόδιες αρχές προθεσμία 90 ημερών για να λάβουν απόφαση και προβλέπει ότι οι εν λόγω αρχές οφείλουν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ανακοινώσουν τις αυξήσεις ή μειώσεις των τιμών που ενδεχομένως έγιναν.

⁽¹⁾ Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των

Ερωτάται αν η εν λόγω διάταξη, καθόσον αναφέρεται στις «μειώσεις που ενδεχομένως προβλέφθηκαν», πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι προβλέπεται επίσης, πέρα από το γενικό μέσο της καθήλωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ένα άλλο γενικό μέσο, το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα μείωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ή με την έννοια ότι η φράση «ενδεχόμενες μειώσεις» αφορά μόνο τα φάρμακα των οποίων έχουν ήδη καθηλωθεί οι τιμές.

2) Ερωτάται αν το άρθρο 4, παράγραφος 1 [της οδηγίας 89/105] -καθόσον επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση, σε περίπτωση καθήλωσης των τιμών, να εξετάζουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι μακροοικονομικές συνθήκες δικαιολογούν τη συνέχιση της καθήλωσης αυτής- πρέπει να ερμηνευθεί, εφόσον με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η μείωση των τιμών, με την έννοια ότι είναι δυνατή η εφαρμογή του μέτρου αυτού κατ' επανάληψη εντός του ίδιου έτους και επί σειρά ετών (από το 2002 και μέχρι το 2010).

3) Ερωτάται αν, κατά το προαναφερθέν άρθρο 4 [της οδηγίας 89/105] -που πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της που τονίζουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός των μέτρων ελέγχου των τιμών των φαρμάκων είναι «η προστασία της δημόσιας υγείας, μέσω της εξασφάλισης διαθέσιμων επαρκών φαρμάκων σε εύλογο κόστος, και η ανάγκη αποφυγής διαφορών στα μέτρα αυτά που θα μπορούσαν να εμποδίζουν ή να στρεβλώνουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο φαρμάκων»- μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την κοινοτική ρύθμιση η θέσπιση μέτρων με βάση «εκτιμήσεις» των οικονομικών μεγεθών των δαπανών και όχι «διαπιστώσεις» σχετικά με τα μεγέθη αυτά (το ερώτημα αφορά αμφοότερες τις περιπτώσεις).

4) Ερωτάται αν οι απαιτήσεις για τήρηση των ανώτατων ορίων των φαρμακευτικών δαπανών, τα οποία είναι αρμόδιο να καθορίζει κάθε κράτος μέλος, πρέπει να συναρτώνται εκάστοτε αποκλειστικά και μόνο προς τις φαρμακευτικές δαπάνες ή μπορεί να γίνει δεκτό ότι επιπίπτει οποσδήποτε στην εξουσία των εθνικών κρατών η ευχέρεια να λαμβάνονται επίσης υπόψη στοιχεία που αφορούν άλλες δαπάνες υγειονομικής περιθαλψης.

5) Ερωτάται αν οι συναγόμενες από την οδηγία αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των επιχειρήσεων που έχουν συμφέρον σε σχέση με τις αποφάσεις καθήλωσης ή γενικευμένης μείωσης των τιμών των φαρμάκων πρέπει να ερμηνευθούν με την έννοια ότι είναι αναγκαίο να προβλέπονται πάντοτε και οποσδήποτε αφενός δυνατότητα παρέκκλισης από την επιβαλλόμενη τιμή (άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/105]) και αφετέρου συγκεκριμένη συμμετοχή της αιτούσας επιχείρησης, πράγμα που σημαίνει ότι η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την ενδεχόμενη άρνησή της.

(¹) Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Baxter SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.

(Υπόθεση C-367/07)

(2007/C 247/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Baxter SpA

Καθών: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μετά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 [της οδηγίας 89/105] (¹), οι οποίες διαμορφώνουν τη σχέση μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων -προβλέποντας ότι ο καθορισμός της τιμής ενός φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος ή η αύξησή της πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν οι [επιχειρήσεις] αυτές, αλλά στον βαθμό που εγκρίνει η αρμόδια αρχή, δηλαδή με βάση διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων και των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των φαρμακευτικών δαπανών- το άρθρο 4, παράγραφος 1, [της ίδιας οδηγίας] προβλέπει την «καθήλωση των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων» ως μέτρο γενικού χαρακτήρα, το οποίο υπόκειται σε ετήσια τουλάχιστον εξακρίβωση, με βάση τις επικρατούσες στο οικείο κράτος μέλος μακροοικονομικές συνθήκες, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα διατηρηθεί σε ισχύ.

Η εν λόγω διάταξη τάσσει στις αρμόδιες αρχές προθεσμία 90 ημερών για να λάβουν απόφαση και προβλέπει ότι οι εν λόγω αρχές οφείλουν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ανακοινώνουν τις αυξήσεις ή μειώσεις των τιμών που ενδεχομένως έγιναν.

Ερωτάται αν η εν λόγω διάταξη, καθόσον αναφέρεται στις «μειώσεις που ενδεχομένως προβλέφθηκαν», πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι προβλέπεται επίσης, πέρα από το γενικό μέσο της καθήλωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ένα άλλο γενικό μέσο, το οποίο

συνίσταται στη δυνατότητα μείωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ή με την έννοια ότι η φράση «ενδεχόμενες μειώσεις» αφορά μόνο τα φάρμακα των οποίων έχουν ήδη καθιλωθεί οι τιμές.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 3 Αυγούστου 2007 — Danfoss A/S και AstraZeneca A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-371/07)

(2007/C 247/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

2) Ερωτάται αν το άρθρο 4, παράγραφος 1 [της οδηγίας 89/105] -καθόσον επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση, σε περίπτωση καθήλωσης των τιμών, να εξετάζουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι μακροοικονομικές συνθήκες δικαιολογούν τη συνέχιση της καθήλωσης αυτής- πρέπει να ερμηνευθεί, εφόσον με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η μείωση των τιμών, με την έννοια ότι είναι δυνατή η εφαρμογή του μέτρου αυτού κατ' επανάληψη εντός του ίδιου έτους και επί σειρά ετών (από το 2002 και μέχρι το 2010).

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

3) Ερωτάται αν, κατά το προαναφερθέν άρθρο 4 [της οδηγίας 89/105] -που πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της που τονίζουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός των μέτρων ελέγχου των τιμών των φαρμάκων είναι «η προστασία της δημόσιας υγείας, μέσω της εξασφάλισης διαθέσιμων επαρκών φαρμάκων σε εύλογο κόστος, και η ανάγκη αποφυγής διαφορών στα μέτρα αυτά που θα μπορούσαν να εμποδίζουν ή να στρεβλώνουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο φαρμάκων»- μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την κοινοτική ρύθμιση η θέσπιση μέτρων με βάση «εκτιμήσεις» των οικονομικών μεγεθών των δαπανών και όχι «διαπιστώσεις» σχετικά με τα μεγέθη αυτά (το ερώτημα αφορά αμφότερες τις περιπτώσεις).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Danfoss A/S og AstraZeneca A/S

Καθού: Skatteministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

4) Ερωτάται αν οι απαιτήσεις για τήρηση των ανώτατων ορίων των φαρμακευτικών δαπανών, τα οποία είναι αρμόδιο να καθορίζει κάθε κράτος μέλος, πρέπει να συναρτώνται εκάστοτε αποκλειστικά και μόνο προς τις φαρμακευτικές δαπάνες ή μπορεί να γίνει δεκτό ότι εμπίπτει οπωσδήποτε στην εξουσία των εθνικών κρατών η ευχέρεια να λαμβάνονται επίσης υπόψη στοιχεία που αφορούν άλλες δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης.

1) Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας (*) την έννοια ότι προϋπόθεση για την εκ μέρους κράτους μέλους άρνηση του δικαιώματος εκπτώσεως του φόρου προστιθεμένης αξίας επί αγορών, οι οποίες πραγματοποιούνται για την παροχή εδεσμάτων σε επιχειρηματικούς εταίρους και σε μέλη προσωπικού εντός κυκλικού επιχειρήσεως στο πλαίσιο συνατήσεων, είναι ότι πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας υφίστατο στην εθνική νομοθεσία έρεισμα για την εν λόγω άρνηση εκπτώσεως και ότι οι φορολογικές αρχές έκαναν πράγματι χρήση αυτού του ερεισματος με αποτέλεσμα το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθεμένης αξίας για τις αγορές αυτές να μη γίνεται δεκτό;

5) Ερωτάται αν οι συναγόμενες από την οδηγία αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των επιχειρήσεων που έχουν συμφέρον σε σχέση με τις αποφάσεις καθήλωσης ή γενικευμένης μείωσης των τιμών των φαρμάκων πρέπει να ερμηνευθούν με την έννοια ότι είναι αναγκαίο να προβλέπονται πάντοτε και οπωσδήποτε αφενός δυνατότητα παρέκκλισης από την επιβαλλόμενη τιμή (άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/105]) και αφετέρου συγκεκριμένη συμμετοχή της αιτούσας επιχείρησης, πράγμα που σημαίνει ότι η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την ενδεχόμενη άρνησή της.

2) Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 1 το ότι λειτουργούντα εντός επιχειρήσεως κυκλικία δεν υπάγονταν, πριν από τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της έκτης οδηγίας το 1978, στον φόρο προστιθεμένης αξίας, κατά τους [ΠΡΩΤ. σελ. 26] ισχύοντες εθνικούς κανόνες περί ΦΠΑ στο οικείο κράτος μέλος, ότι οι εθνικοί κανόνες για το δικαίωμα εκπτώσεως δεν υπέστησαν τροποποίηση με τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της έκτης οδηγίας ΦΠΑ και ότι αποκλειστικώς συνεπεία του γεγονότος ότι λειτουργούντα εντός επιχειρήσεως κυκλικία υπόκεινται πλέον με τη μεταφορά της έκτης οδηγίας ΦΠΑ σ' αυτόν τον φόρο κατέστη δυνατό να αφορά ο κανόνας για τον περιορισμό εκπτώσεως αυτό το είδος επιχειρήσεων;

(*) Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8).

3) Έχει «διατηρηθεί», κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, μια εξαίρεση από το δικαίωμα εκπτώσεως, αν από της μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της έκτης οδηγίας το 1978 και έως το 1999 υφίστατο, συνεπεία μιας διοικητικής πρακτικής όπως της περιγραφείσας στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας, δικαίωμα εκπτώσεως όσον αφορά τις εκτεθεισές δαπάνες;

- 4) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', της έκτης οδηγίας την έννοια ότι η διάταξη αυτή περιλαμβάνει την εκ μέρους της επιχειρήσεως άνευ ανταλλάγματος παροχή εδεδωμένων σε επιχειρηματικούς εταίρους στο δικό της κυλικείο στο πλαίσιο συναντήσεων που διοργανώνονται εντός της επιχειρήσεως;
- 5) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', της έκτης οδηγίας ΦΠΑ την έννοια ότι η διάταξη αυτή περιλαμβάνει την εκ μέρους της επιχειρήσεως άνευ ανταλλάγματος παροχή εδεδωμένων σε μέλη προσωπικού στο δικό της κυλικείο στο πλαίσιο συναντήσεων που διοργανώνονται εντός της επιχειρήσεως;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 3 Αυγούστου 2007 η Mebrom NV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα) στις 22 Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-216/05: Mebrom NV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-373/07 P)

(2007/C 247/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mebrom NV (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, avocat, C. Mereu, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να κρίνει την παρούσα αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- Να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-216/05·
- Να κρίνει τα αιτήματα της ανααιρεσείουσας στην υπόθεση T-216/05 παραδεκτά και βάσιμα·
- Να δεχθεί την αίτηση ακυρώσεως που ασκήθηκε πρωτοδικώς ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου να αποφανθεί επί της ουσίας· και
- Να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο (στο εξής «ΠΕΚ») δεν διασφάλισε την τήρηση του δικαίου κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, όπως υποχρεούται από το άρθρο 220 ΕΚ. Η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 3, 4, 5, 6 και 7 του κανονισμού 2037/2000 (¹). Επιπλέον, η απόφαση πάσχει από ελλιπή και αντιφατική αιτιολογία και περιέχει σειρά νομικών σφαλμάτων και παραποίηση των καταγεγραμμένων στα πρακτικά πραγματικών περιστατικών. Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΠΕΚ εσφαλμένα έκρινε ότι η καθής νομίμως συνήγαγε ότι οι ποσοτώσεις εισαγωγής δεν χορηγούνται πλέον στους εισαγωγείς, αλλά ότι, όπως συνάγεται από το άρθρο 7 του κανονισμού, από το 2005, οι ποσοτώσεις χορηγούνται μόνο στους επαγγελματίες υποκαπιτισμού (οι οποίοι, σε αντίθεση με τους εισαγωγείς, είναι χρήστες). Το ΠΕΚ έκρινε ότι το άρθρο 7 του κανονισμού 2037/2000 αφήνει στην καθής το δικαίωμα επιλογής όσον αφορά το εν λόγω ζήτημα. Επιπλέον, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το ΠΕΚ παρέλειψε να εξετάσει προσηκόντως αν η καθής άσκησε συναφώς τη φερόμενη διακριτική της ευχέρεια κατά τρόπο αποδεκτό. Το ΠΕΚ παρέλειψε, επίσης, να αναγνωρίσει ότι η καθής ενήργησε *ultra vires* και, επιπλέον, δεν εξέτασε και δεν αξιολόγησε ορθά αν η καθής προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της ανααιρεσείουσας. Τέλος, προβάλλεται ότι το ΠΕΚ παρέλειψε, επίσης, να αποφανθεί προσηκόντως και ολοκληρωμένα επί των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2037/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (ΕΕ L 244, σ. 1).

Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 3 Αυγούστου 2007 η Mebrom NV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα) στις 22 Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-198/05: Mebrom NV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-374/07 P)

(2007/C 247/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mebrom NV (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, avocat, C. Mereu, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να κρίνει την παρούσα αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- Να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-198/05·
- Να κρίνει τα αιτήματα της προσφεύγουσας στην υπόθεση T-198/05 παραδεκτά και βάσιμα·
- Να δεχθεί την αγωγή αποζημιώσεως που άσκησε η αναιρεσιούσα σε πρώτο βαθμό ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου να αποφανθεί επί της ουσίας· και
- Να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιούσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Παραποίηση των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων και πρόδηλη πλάνη κατά την νομική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών:

- Εσφαλμένη εκτίμηση των ερωτήσεων και απαντήσεων που προσκομίστηκαν ως αποδεικτικά στοιχεία υπό τη μορφή ερωτηματολογίων·
- Εσφαλμένη εκτίμηση των ερωτηματολογίων όσον αφορά την εποχιακή χρήση του μεθυλοβρωμιδίου·
- Μη λήψη υπόψη αριθμητικών στοιχείων περί των πωλήσεων που προσκόμισε η προσφεύγουσα και προφανής σύγχυση μεταξύ των αριθμητικών στοιχείων περί των πωλήσεων και των αριθμητικών στοιχείων περί των εισαγωγών που προσκόμισαν, αντίστοιχα, η προσφεύγουσα και η καθής·
- Μη προσήκουσα αξιολόγηση των αριθμητικών στοιχείων περί των πωλήσεων·
- Αντιφάσεις και έλλειψη συνοχής κατά τη νομική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών·
- Μη εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων κατά τρόπο ολοκληρωμένο και σε συνδυασμό μεταξύ τους.

Εσφαλμένη εφαρμογή της νομικής προϋποθέσεως για τη θεμελίωση πραγματικής ζημίας:

- Σύγχυση της υπάρξεως ζημίας με την έκταση της ζημίας·
- Σύγχυση της εξέτασης της υπάρξεως ζημίας με την εξέταση της αιτιώδους συνάφειας·
- Απαιτήση αποδείξεως ότι η ζημία δεν μπορούσε να αποκατασταθεί.

Το ΠΕΚ επέβαλε στην αναιρεσιούσα δυσανάλογο και μη δικαιολογημένο βάρος απόδειξης.

Αντιφατική αιτιολογία.

Διαδικαστικό σφάλμα κατά την εφαρμογή του νόμου σχετικά με την προσκόμιση νέων αποδεικτικών στοιχείων κατά τη διάρκεια της δίκης.

Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και της ισότητας των όπλων.

Προσφυγή της 9ης Αυγούστου 2007 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-393/07)

(2007/C 247/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση P6_TA-PROV(2007)0209 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 24ης Μαΐου 2007, η οποία κοινοποιήθηκε στις 28 Μαΐου 2007, σχετικά με τον έλεγχο της εντολής του Beniamino Donnici·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται σε πέντε ισχυρισμούς.

Με τον πρώτο ισχυρισμό, η Ιταλική Κυβέρνηση επικαλείται παραβίαση κανόνων δικαίου όσον αφορά τα άρθρα 6 (πρώην άρθρο 4), 8 (πρώην άρθρο 7), 12 (πρώην άρθρο 11) και 13 (πρώην άρθρο 12) της αποφάσεως 76/787/EKAX, EOK, Ευρατόμ σχετικά με την πράξη εκλογής των αντιπροσώπων στο Κοινοβούλιο με άμεση καθολική ψηφοφορία της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 (στο εξής: Πράξη του 1976) όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση 2002/772/EK, Ευρατόμ⁽¹⁾, της 25ης Ιουνίου 2002, και όσον αφορά το άρθρο 6 ΕΕ. Πράγματι, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο πλαίσιο του ελέγχου της εντολής των βουλευτών, δεν μπορεί να εξετάσει τη νομιμότητα των εθνικών εκλογικών διαδικασιών και πρέπει μόνο να λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα των εν λόγω διαδικασιών που ανακηρύσσονται προσηκόντως. Η απαγόρευση δεσμευτικών οδηγιών και επιτακτικών εντολών προς τους βουλευτές, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 6 της Πράξεως του 1976, δεν έχει καμία σχέση με τη ρητή άρνηση μη εκλεγέντος υποψηφίου να αντικαταστήσει εκλεγέντα υποψήφιο που έπαυσε να ασκεί τα καθήκοντά του.

Με τον *δεύτερο ισχυρισμό*, η Ιταλική Κυβέρνηση επικαλείται παραβίαση κανόνων δικαίου όσον αφορά το άρθρο 2 του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο θεσπίστηκε με την απόφαση 2005/684/ΕΚ⁽¹⁾, Ευρατόμ της 28ης Σεπτεμβρίου 2005. Πράγματι, οι διατάξεις αυτές θα αρχίσουν να ισχύουν από την κοινοβουλευτική περίοδο 2009 και, εν πάση περιπτώσει, αφορούν μόνον τους βουλευτές που είναι ήδη μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και, για τον λόγο αυτό, είναι παντελώς αλυσιτελείς προς τον σκοπό της αξιολόγησης της αρνήσεως μη εκλεγέντος υποψηφίου να αντικαταστήσει εκλεγέντα υποψήφιο που έπαυσε να ασκεί τα καθήκοντά του.

Με τον *τρίτο ισχυρισμό*, η Ιταλική Κυβέρνηση επικαλείται παραβίαση κανόνων δικαίου όσον αφορά το άρθρο 199 ΕΚ και τα άρθρα 3 και 4 του Εσωτερικού Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οι διατάξεις αυτές διέπουν μόνον την εσωτερική διαδικασία του Κοινοβουλίου στο πλαίσιο, μεταξύ άλλων, του ελέγχου της εντολής και, για τον λόγο αυτό, δεν είναι δυνατό να συναχθεί από τις διατάξεις αυτές η εξουσία εξέτασης του σύννομου χαρακτήρα των εθνικών εκλογικών διαδικασιών, ούτε όσον αφορά την αντικατάσταση εκλεγέντων υποψηφίων που έπαυσαν να ασκούν τα καθήκοντά τους από μη εκλεγέντες υποψηφίους.

Με τον *τέταρτο ισχυρισμό*, η Ιταλική Κυβέρνηση επικαλείται παραβίαση κανόνων δικαίου όσον αφορά τα άρθρα 6 ΕΕ, 10 και 230 ΕΚ. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν είχε την εξουσία να μη δεχθεί την εφαρμογή της απόφασης του Consiglio di Stato (ιταλικού Συμβουλίου της Επικρατείας), που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, το οποίο απεφάνθη ότι η εκλογή του B. Donnici είναι σύννομη. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όφειλε, εφόσον παρίστατο ανάγκη, να προσβάλει την εν λόγω απόφαση με ανακοπή τρίτου. Εν πάση περιπτώσει, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έρχεται σε αντίθεση με τη γενική αρχή της ισχύος του δεδικασμένου, η οποία είναι κοινή σε όλα τα κράτη μέλη.

Με τον *πέμπτο ισχυρισμό*, η Ιταλική Κυβέρνηση επικαλείται έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης απόφασης. Πράγματι, η εν λόγω απόφαση δεν αναφέρει τα πραγματικά στοιχεία βάσει των οποίων το Κοινοβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η άρνηση του A. Occhetto να αντικαταστήσει τον A. Di Pietro δεν αποτελούσε έκφραση ελεύθερης βουλήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ L 283, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 262, σ. 1.

Προσφυγή της 23ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-395/07)

(2007/C 247/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils και H. Kraemer)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας τις κατάλληλες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας⁽¹⁾, και μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δικαιο έληξε στις 29 Απριλίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 157, σ. 45 και ΕΕ L 195, σ. 16.

Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-399/07)

(2007/C 247/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Szmytkowska και M. Telles Romão)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2005/6/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2005, για την τροποποίηση της οδηγίας 71/250/ΕΟΚ όσον αφορά την παροχή στοιχείων και την ερμηνεία των αναλυτικών αποτελεσμάτων που απαιτούνται στα πλαίσια της οδηγίας 2002/32/ΕΚ, και πάντως μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία:
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 16 Φεβρουαρίου 2006.

(¹) ΕΕ 2005, L 24, σ. 33.

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-412/07)

(2007/C 247/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Vidal Puig, M. Petite)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/36/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την ασφάλεια των αεροσκαφών τρίτων χωρών τα οποία χρησιμοποιούν κοινοτικούς αερολιμένες (¹), ή εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 30 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 143, σ. 76.

Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-417/07)

(2007/C 247/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. Vidal Puig)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2004/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την ασφάλεια των αεροσκαφών τρίτων χωρών τα οποία χρησιμοποιούν κοινοτικούς αερολιμένες (¹), ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/36/ΕΚ στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 30 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 143, σ. 76.

Διάταξη του προέδρου του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2007 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο)] — Belgacom Mobile SA κατά Institut belge des services postaux et des télécommunications

(Υπόθεση C-190/06) (¹)

(2007/C 247/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 154 της 1.7.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-330/06) ⁽¹⁾

(2007/C 247/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 224 της 16.9.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-51/07) ⁽¹⁾

(2007/C 247/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 69 της 24.3.2007.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 —
MTU Friedrichshafen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-196/02) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση αναδιάρθρωσης —
Απόφαση περί ανακτήσεως ασυμβίβαστης ενισχύσεως —
Άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999
— Αλληλέγγυα ευθύνη)

(2007/C 247/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MTU Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen,
Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Montag και T. Lübbig, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι:
V. Kreuschitz, V. Di Bucci και T. Scharf)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή για την ακύρωση του άρθρου 3, παράγραφος 2, της
αποφάσεως 2002/898/ΕΚ της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 2002,
σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία
στην εταιρία SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH
(EE L 314, σ. 75).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως
2002/898/ΕΚ της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 2002, σχετικά
με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία στην
εταιρία SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, στο μέτρο
που διατάσσει την MTU Friedrichshafen GmbH να επιστρέψει
αλληλεγγύως ποσό 2,71 εκατομμυρίων ευρώ.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα
της MTU Friedrichshafen.

⁽¹⁾ ΕΕ C 219 της 14.9.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 —
Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-68/03) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση για την αναδιάρθρωση
που χορήγησε η Ελληνική Δημοκρατία στην αεροπορική
εταιρία Ολυμπιακή Αεροπορία — Απόφαση με την οποία
κρίνεται η ενίσχυση ασύμβατη με την κοινή αγορά και
διατάσσεται η ανάκτησή της — Καταχρηστική εφαρμογή
της ενισχύσεως — Νέες ενισχύσεις — Βάρος αποδείξεως —
Δικαίωμα ακροάσεως — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή —
Πλάνη περί τα πράγματα — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως
— Αιτιολογία — Άρθρο 87, παράγραφος 1 και παρά-
γραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ)

(2007/C 247/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες ΑΕ (Αθήνα,
Ελλάς) (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν D. Waelbroeck, E. Μπουρτζάλας,
δικηγόροι, J. Ellison, M. Hall, solicitors, A. Καλογερόπουλος, X.
Ταγαράς και A. Χιωτέλης, δικηγόροι, ακολούθως δε Π. Ανέστης,
δικηγόρος, και T. Soames, solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τρια-
ναφύλλου και J. L. Buendía Sierra, επικουρούμενοι από τον Α.
Οικονόμου, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/372/ΕΚ της
Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2002, για ενίσχυση που χορήγησε
η Ελλάδα στην Ολυμπιακή Αεροπορία (ΕΕ 2003, L 132, σ. 1).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως 2003/372 της
Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2002, για την ενίσχυση που
χορήγησε η Ελλάδα στην Ολυμπιακή Αεροπορία, καθόσον
αφορούν την ανοχή για τη διαιώνιση της μη καταβολής,
αφενός, των οφειλομένων από την προσφεύγουσα στον Διεθνή
Αερολιμένα Αθηνών αερολιμενικών τελών και, αφετέρου, του
οφειλομένου από την Ολυμπιακή Αεροπορία ΦΠΑ επί των
καυσίμων και των ανταλλακτικών.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η προσφεύγουσα φέρει το 75 % των δικαστικών της εξόδων και των εξόδων της Επιτροπής. Η Επιτροπή φέρει το 25 % των δικαστικών της εξόδων και των εξόδων της προσφεύγουσας.

(¹) EE C 112 της 10.5.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Νικολάου κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-259/03) (¹)

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Έρευνα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) αφορώσα μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου — Διάδοση πληροφοριών — Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Πρόσβαση στον φάκελο της έρευνας και στην έκθεση της OLAF — Κατάφωρη παράβαση κανόνων δικαίου που απονέμουν δικαιώματα στους ιδιώτες — Ατιώδης συνάφεια — Ζημία)

(2007/C 247/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Καλλιόπη Νικολάου (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανό και Β. Βλάση, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κοντού-Durande και C. Ladenburger)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αγωγή περί αποκατάστασης, βάσει του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα κατόπιν της δημοσίευσης πληροφοριών περί της έρευνας που διεξήγαγε εις βάρος της η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), καθώς και της αρνήσεως της OLAF να της επιτρέψει να λάβει γνώση του φακέλου της έρευνας και να της χορηγήσει αντίγραφο της τελικής της εκθέσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στην Καλλιόπη Νικολάου αποζημίωση 3 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Κ. Νικολάου φέρει τα τρία τέταρτα των δικών της δικαστικών εξόδων και τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, η οποία φέρει το ένα

τέταρτο των δικών της δικαστικών εξόδων και το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Κ. Νικολάου.

(¹) EE C 264 της 1.11.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano κατά ΓΕΕΑ — Biraghi (GRANA BIRAGHI)

(Υπόθεση T-291/03) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα GRANA BIRAGHI — Προστασία της ονομασίας προελεύσεως «grana padano» — Στερείται γενικού χαρακτήρα — Άρθρο 142 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92)

(2007/C 247/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano (Desenzano del Garda, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Perani, P. Colombo και A. Schmitt, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: Μ. Buffolo και Ο. Montalto)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Biraghi SpA (Cavallermaggiore, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Antenucci, F. Giuggia, P. Mayer και J.-L. Schiltz, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 153/2002-1), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano και Biraghi SpA.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 16ης Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 153/2002-1).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει, πέραν των εξόδων του, και τα έξοδα της Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano.

3) Η Ιταλική Δημοκρατία και η Biraghi SpA φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 289 της 29.11.2003.

υπαχθούν στο εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων χωρίς να έχει ακόμα ληφθεί σχετική απόφαση.

2) Η Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Koninklijke Friesland Foods κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-348/03) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικό καθεστώς ενισχύσεων που έδωσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες — Διεθνείς χρηματοδοτικές δραστηριότητες ομίλων επιχειρήσεων — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά — Μεταβατική διάταξη — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση)

(2007/C 247/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Koninklijke Friesland Foods NV, πρώην Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (Meppel, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: E. Pijnacker Hordijk και W. Geursen, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. van Vliet, V. Di Bucci και S. Noë)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 2 της αποφάσεως 2003/515/ΕΚ της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2003, με την οποία κηρύχθηκε ασύμβατο με την κοινή αγορά το καθεστώς ενισχύσεων που έδωσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες υπέρ των διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 180, σ. 52), κατά το μέρος που εξαιρεί από το μεταβατικό καθεστώς τις επιχειρήσεις οι οποίες, στις 11 Ιουλίου 2001, είχαν ήδη υποβάλει στην ολλανδική φορολογική αρχή αίτηση να υπαχθούν στο εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων χωρίς να έχει ακόμα ληφθεί σχετική απόφαση.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει το άρθρο 2 της αποφάσεως 2003/515/ΕΚ της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που έδωσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες υπέρ των διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 180, σ. 52), κατά το μέτρο που εξαιρεί από το μεταβατικό καθεστώς τις επιχειρήσεις οι οποίες, στις 11 Ιουλίου 2001, είχαν υποβάλει στην ολλανδική φορολογική αρχή αίτηση να

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — González y Díez κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-25/04) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις προοριζόμενες για την κάλυψη εκτάκτων δαπανών αναδιαρθρώσεως — Ανάκληση προηγούμενης αποφάσεως — Λήξη ισχύος της Συνθήκης ΕΚΑΧ — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Συνέχεια της κοινοτικής έννομης τάξεως — Αנוπαρξία παραβάσεως ουσιώδους τύπου — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2007/C 247/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: González y Díez, SA (Villabona-Llanera, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Díez-Hochleitner και A. Martínez Sánchez, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Buendía Sierra, στη συνέχεια C. Urraca Cavedes, επικουρούμενος από τον J. Buendía Sierra, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα περί ακυρώσεως των άρθρων 1, 3 και 4 της αποφάσεως 2004/340/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Νοεμβρίου 2003, για την κάλυψη των έκτακτων επιβαρύνσεων της επιχειρήσεως González y Díez, S.A. (ενισχύσεις για το 2001 και καταχρηστική χρήση των ενισχύσεων για το 1998 και 2000) και για την τροποποίηση της αποφάσεως 2002/827/ΕΚΑΧ (ΕΕ 2004, L 119, σ. 26).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει το άρθρο 3, στοιχείο β', καθόσον αφορά το ποσό των 54 057,63 ευρώ (8 994 433 ESP), και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2004/340/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Νοεμβρίου 2003, για την κάλυψη των έκτακτων επιβαρύνσεων της επιχειρήσεως González y Díez, SA (ενισχύσεις για το 2001 και καταχρηστική χρήση των ενισχύσεων για το 1998 και 2000) και για την τροποποίηση της αποφάσεως 2002/827/ΕΚΑΧ.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η προσφεύγουσα φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών της εξόδων και τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων της Επιτροπής και η τελευταία φέρει το ένα πέμπτο των δικαστικών της εξόδων και το ένα πέμπτο των εξόδων της προσφεύγουσας.

(¹) ΕΕ C 71 της 20.3.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — API κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-36/04) (¹)

(Πρόσβαση στα έγγραφα — Υπομνήματα κατατεθέντα από την Επιτροπή στο πλαίσιο δικών ενώπιον του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου — Απόφαση περί αρνήσεως προσβάσεως)

(2007/C 247/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Association de la presse internationale ASBL (API) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Völcker, F. Louis και J. Heithecker, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Docksey και P. Aalto)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 20ης Νοεμβρίου 2003, περί απορρίψεως αιτήσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα προκειμένου να επιτύχει την πρόσβαση στα κατατεθέντα από την Επιτροπή υπομνήματα στο πλαίσιο δικών ενώπιον του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2003, καθ' ό μέρος δεν έγινε δεκτή η πρόσβαση στα κατατεθέντα εκ μέρους της Επιτροπής ενώπιον του Δικαστηρίου υπομνήματα στο πλαίσιο των υποθέσεων C-466/98, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, C-467/98, Επιτροπή κατά Δανίας, C-468/98, Επιτροπή κατά Σουηδίας, C-469/98, Επιτροπή κατά Φινλανδίας, C-471/98, Επιτροπή κατά Βελγίου, C-472/98, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου, C-475/98, Επιτροπή κατά Αυστρίας, και C-476/98, Επιτροπή κατά Γερμανίας, καθώς και στα ενώπιον του Πρωτοδικείου κατατεθέντα υπομνήματα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-342/99, Airtours κατά Επιτροπής.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 71 της 20.3.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Φινλανδία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-230/04) (¹)

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Καθεστώς ελέγχου των ενισχύσεων που χορηγούνται αναλόγως της εκτάσεως σε ορισμένες περιφέρειες — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση)

(2007/C 247/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Guimaraes-Purokoski και T. Rynnä, στη συνέχεια A. Guimaraes-Purokoski και E. Bygglin)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Huttunen και L. Visaggio)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/136/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 2004, περί αποκλεισμού από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών στις οποίες προέβησαν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Γεωργικού Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 40, σ. 31), καθόσον αποκλείει ορισμένες δαπάνες που πραγματοποιήσε η Δημοκρατία της Φινλανδίας στο πλαίσιο των ενισχύσεων αναλόγως της εκτάσεως σε ορισμένες περιφέρειες, λόγω του ανεπαρκούς συστήματος ελέγχου που εφαρμόστηκε.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 146 της 29.5.2004 (πρώην υπόθεση C-162/04).

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 —
Ιταλία και Brandt Italia κατά Επιτροπής**

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-239/04 και T-323/04) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Νομοθεσία που προβλέπει επείγοντα μέτρα υπέρ της απασχόλησης, για τις προβληματικές επιχειρήσεις — Απόφαση που κηρύσσει το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά και διατάσσει την ανάκτηση της παράνομως χορηγηθείσας ενισχύσεως)

(2007/C 247/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-239/04: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: D. Del Gaizo)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-323/04: Brandt Italia SpA (Verolapuona, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. van Empel, C. Visco και S. Lamacca, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, C. Giolito και E. Righini)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/800/EK της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2004, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφήρμοσε η Ιταλία, το οποίο αφορά επείγοντα μέτρα για την απασχόληση (ΕΕ L 352, σ. 10).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής στο πλαίσιο της υποθέσεως T-239/04.
- 3) Η Brandt Italia SpA φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής στο πλαίσιο της υποθέσεως T-323/04.

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 —
Combescot κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-249/04) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Ηθική παρενόχληση — Καθήκον αρωγής — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας για την περίοδο αξιολογήσεως 2001/2002 — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2007/C 247/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Philippe Combescot (Porayan, Κολομβία) (εκπρόσωποι: A. Maritati και V. Messa, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και M. Velardo, επικουρούμενοι από τον S. Corongiu, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αναγνώριση του παράνομου χαρακτήρα των συμπεριφορών των προϊσταμένων του προσφεύγοντος-ενάγοντος, αναγνώριση σ' αυτόν του δικαιώματος αρωγής, καθώς και ακύρωση της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας του για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002 και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης τις οποίες υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 —
Combescot κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-250/04) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πλήρωση της θέσεως του προϊσταμένου της αντιπροσωπείας στην Κολομβία — Απόρριψη υποψηφιότητας — Προσφυγή ακυρώσεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2007/C 247/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Philippe Combescot (Porayan, Κολομβία)
(εκπρόσωποι: A. Maritati και V. Messa, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και M. Velardo, επικουρούμενοι από τον S. Corongiu, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αναγνώριση του παρανόμου χαρακτήρα της αποφάσεως περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος-ενάγοντος από τον διαγωνισμό για την κατάληψη της θέσεως του προϊσταμένου της αντιπροσωπείας στην Κολομβία, ακύρωση της διαδικασίας του εν λόγω διαγωνισμού και ακύρωση της αποφάσεως περί πλήρωσεως της εν λόγω θέσεως και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης τις οποίες υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Καταδικάζει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα Philippe Combescot αποζημίωση ύψους 3 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος-ενάγοντος.
- 4) Ο προσφεύγων-ενάγων φέρει το ήμισυ των δικαστικών του εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 —
Neumann κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα κεφαλής μικροφώνου)**

(Υπόθεση T-358/04) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος υπό μορφήν κεφαλής μικροφώνου — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2007/C 247/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Georg Neumann GmbH (Βερολίνο, Γερμανία)
(εκπρόσωπος: R. Böhm, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή που ασκήθηκε κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στις 17 Ιουνίου 2004 (υπόθεση R 919/2002-2), με την οποία απορρίφθηκε αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος ενός τρισδιάστατου σημείου υπό μορφήν κεφαλής μικροφώνου.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Georg Neumann GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 284 της 20.11.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 —
Κοίρε κατά ΓΕΕΑ — Aceites del Sur (La Española)**

(Υπόθεση T-363/04) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης ως κοινοτικού, του εικονιστικού σήματος «La Española» — Ανακοπή του δικαιούχου των εικονιστικών εθνικών και κοινοτικών σημάτων «Carbonell» — Απόρριψη της ανακοπής — Κύρια στοιχεία — Ομοιότητα — Κίνδυνος συγχύσεως — Εξουσία μεταρρυθμίσεως)

(2007/C 247/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Κοίρε Corporación, SL (San Sebastián, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. Fernández de Béthencourt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. García Murillo)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Aceites del Sur, SA (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: C. L. Fernández-Palacios και R. Jiménez Díaz, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Μαΐου 2004 (υπόθεση R 1109/2000-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Κοίρε Corporación, SL και Aceites del Sur, SA.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Μεταρρυθμίζει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 11ης Μαΐου 2004 (υπόθεση R 1109/2000-4), κατά την έννοια ότι η προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών είναι βάσιμη και, κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτή η ανακοπή.
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 284 της 20.11.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 —
Επιτροπή κατά Trends**

(Υπόθεση T-448/04) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Τέταρτο πρόγραμμα-πλαίσιο για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και επιδείξεως — Συμβάσεις σχετικές με σχέδια στον τομέα τηλεματικών εφαρμογών κοινού ενδιαφέροντος — Έλλειψη δικαιολογητικών και μη συμφωνία προς τις συμβατικές ρήτρες μέρους των δηλωθεισών δαπανών — Επιστροφή των καταβληθέντων ποσών)

(2007/C 247/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά, επικουρούμενη από τον Μ. Μπρα, την Κ. Καπουτζίδου και τον Σ. Χατζηγιάννη, στη συνέχεια από την Κ. Καπουτζίδου και τον Σ. Χατζηγιάννη, δικηγόρους)

Εναγόμενη: Transport Environment Development Systems (Trends) (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανός και Β. Βλάσση, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αγωγή της Επιτροπής, δυνάμει ρήτρας διατησίας κατά την έννοια του άρθρου 238 ΕΚ, με την οποία ζητείται να υποχρεωθεί η Trends να επιστρέψει στην Επιτροπή ποσό 48 046 ευρώ, προσαυξημένο με τους συμβατικούς τόκους ή, επικουρικούς, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει το παρεμπίπτον αίτημα.
- 2) Υποχρεώνει την Transport Environment Development Systems (Trends) να καταβάλει στην Επιτροπή ποσό 48 046 ευρώ, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 5,50 % από 1ης Ιανουαρίου 1999 μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως της οφειλής.
- 3) Καταδικάζει την Trends στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 184 της 2.8.2003 (πρώην υπόθεση C-248/03).

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 —
Επιτροπή κατά Trends**

(Υπόθεση T-449/04) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Δεύτερο πρόγραμμα-πλαίσιο για δράσεις έρευνας, τεχνολογικής αναπτύξεως και εξελίξεως — Συμβάσεις σχετικές με σχέδια στον τομέα της εφαρμογής της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών στις οδικές μεταφορές — Έλλειψη δικαιολογητικών για ορισμένες από τις δηλωθείσες δαπάνες — Καταγγελία των συμβάσεων — Συμβάσεις που έχουν λήξει)

(2007/C 247/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά, επικουρούμενη από την Κ. Καπουτζίδου και τον Σ. Χατζηγιάνη, δικηγόρους,)

Εναγόμενη: Transport Environment Development Systems (Trends) (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανός και Β. Βλάσση, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αγωγή της Επιτροπής, δυνάμει ρήτρας διατησίας κατά την έννοια του άρθρου 238 ΕΚ, με την οποία ζητείται να υποχρεωθεί η Trends να επιστρέψει στην Επιτροπή ποσό 195 435 ευρώ, προσαυξημένο με τους συμβατικούς τόκους ή, επικουρικός, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την αγωγή.
2. Απορρίπτει το παρεμπίπτον αίτημα.
3. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα, με εξαίρεση τα σχετικά με το παρεμπίπτον αίτημα.
4. Η Transport Environment Development Systems (Trends) φέρει τα σχετικά με το παρεμπίπτον αίτημα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 184 της 2.8.2003 (πρώην υπόθεση C-249/03).

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου — Prym
και Prym Consumer κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-30/05) ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά προϊόντων ραπτικής (βελόνες) — Κατανομή των αγορών προϊόντων — Κατανομή της γεωγραφική αγοράς — Πρόστιμο — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Ανακοίνωση περί συνεργασίας»)

(2007/C 247/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Γερμανία) και Prym Consumer GmbH & Co. KG (Stolberg) (εκπρόσωπος: H. Meyer-Lindemann, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και K. Mojszesowicz)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2004) 4221 τελικό της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F-1/38.338 — PO/Nadeln), κατά το μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες και, επικουρικός, αίτημα περί ακυρώσεως ή μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε σε αυτές.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Μειώνει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στη William Prym GmbH & Co. KG και στην Prym Consumer GmbH & Co. KG με το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2004) 4221 τελικό της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F-1/38.338 — PO/Nadeln), σε 27 εκατομμύρια ευρώ.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η *William Prym* και η *Prym Consumer* φέρουν το 90 % των δικαστικών τους εξόδων και το 90 % των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, ενώ η Επιτροπή φέρει το υπόλοιπο 10 % των δικαστικών της εξόδων και το 10 % των δικαστικών εξόδων της *William Prym* και της *Prym Consumer*.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Coats Holdings και Coats κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-36/05) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά ειδών ραπτικής (βελόνες) — Κατανομή της αγοράς των προϊόντων — Γεωγραφική κατανομή της αγοράς — Εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων — Συμμετοχή στις συνεδριάσεις — Τριμερής συμφωνία — Πρόστιμο — Σοβαρότητα και διάρκεια της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις)

(2007/C 247/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Coats Holdings Ltd (Uxbridge, Middlesex, Ηνωμένο Βασίλειο) και J & P Coats Ltd (Uxbridge) (εκπρόσωποι: W. Sibree και C. Jeffs, solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και K. Mojszowicz)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Κυρίως, αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(2004) 4221 τελικό της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 2004, για τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81[EΚ] (υπόθεση COMP/F 1/38.338/PO/Needles), και, επικουρικός, αίτηση διαγραφής ή μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση C (2004) 4221 τελικό της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 2004, για τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F-1/38.338 — PO/Needles), καθώς και με την απόφαση αυτή διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ μετά τις 13 Μαρτίου 1997.

2) Ορίζει σε 20 εκατομμύρια ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται στις προσφεύγουσες με το άρθρο 2 της αποφάσεως της Επιτροπής.

3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

4) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δύο τρίτα των δικών τους δικαστικών εξόδων και τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, η δε τελευταία φέρει το ένα τρίτο των δικών της δικαστικών εξόδων και το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων των προσφευγουσών.

(¹) ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — UFEX κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-60/05) (¹)

(Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορά ταχείας επιδόσεως διεθνούς αλληλογραφίας — Απόφαση περί απορρίψεως της καταγγελίας — Ακύρωση από τον κοινοτικό δικαστή της αποφάσεως περί απορρίψεως της καταγγελίας — Επανεξέταση και εκ νέου απόρριψη της καταγγελίας — Δημόσια επιχείρηση)

(2007/C 247/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Union française de l'express (UFEX) (Roissy-en-France, Γαλλία)· DHL Express (France) SAS, πρώην DHL International SA (Roissy-en-France)· Federal express international (France) SNC (Gennevilliers, Γαλλία)· και CRIE SA (Asnières, Γαλλία) (εκπρόσωποι: É. Morgan de Rivery και J. Derenne, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Bouquet και O. Beynet, στη συνέχεια A. Bouquet και V. Di Bucci)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Chronopost SA (Issy-les-Moulineaux, Γαλλία) (εκπρόσωπος: D. Berlin, δικηγόρος) και La Poste (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: H. Lehman, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως SG-Grefte (2004) D/205294 της Επιτροπής, της 19ης Νοεμβρίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες κατά των Γαλλικών Ταχυδρομείων και του Γαλλικού Δημοσίου σχετικά με τη γαλλική αγορά της ταχείας επιδόσεως διεθνούς αλληλογραφίας.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Διαγράφει την CRIE SA από τον κατάλογο των προσφευγουσών.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 3) Η Union française de l'express (UFEX), η DHL Express (France) SAS και η Federal express international (France) SNC φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα τρία τέταρτα των εξόδων της Chronopost SA και της La Poste. Η Chronopost και η La Poste φέρουν το ένα τέταρτο των δικαστικών τους εξόδων. Η CRIE φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, το ένα τέταρτο των εξόδων της Επιτροπής. Η Επιτροπή φέρει τα τρία τέταρτα των δικαστικών της εξόδων.

(¹) ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-243/05) (¹)

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Αροτραίες καλλιέργειες — Ελαιόλαδο — Δημοσιονομικός έλεγχος — Προθεσμία 24 μηνών)

(2007/C 247/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος και Ε. Σβολοπούλου)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Η. Tserera-Lacombe και L. Visaggio, επικουρούμενοι από τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης 2005/354/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2005, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 112, σ. 14), στο μέτρο που αποκλείει ορισμένες δαπάνες της Ελληνικής Δημοκρατίας στους τομείς των αροτραίων καλλιεργειών και του ελαιολάδου, καθώς και στον τομέα του δημοσιονομικού ελέγχου.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2005/354/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2005, σχετικά με τον αποκλεισμό από την

κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο μέτρο που επιβάλλει στην Ελληνική Δημοκρατία διόρθωση βάσει υπολογισμού ύψους 200 146,68 ευρώ για τα οικονομικά έτη 1996 έως 1998 (ενίσχυση στην κατανάλωση ελαιολάδου).

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, το 70 % των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής, η δε τελευταία φέρει το 30 % των εξόδων της.

(¹) ΕΕ C 205 της 20.8.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Cain Cellars κατά ΓΕΕΑ (πεντάγωνο σχήμα)

(Υπόθεση T-304/05) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος που αναπαριστά πεντάγωνο σχήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Απλό σήμα»)

(2007/C 247/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cain Cellars, Inc. (St. Helena, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: J. Albrecht και W.-W. Wodrich, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: J. Weberndörfer και G. Schneider)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Μαΐου 2005 (υπόθεση R 975/2004-1), η οποία αφορούσε την καταχώριση πεντάγωνου σχήματος ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Cain Cellars, Inc. στα δικαστικά έξοδα

(¹) ΕΕ C 257 της 15.10.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Philip Morris Products κατά ΓΕΕΑ (σχήμα πακέτου τσιγάρων)

(Υπόθεση T-140/06) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος — Σχήμα πακέτου τσιγάρων — Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 247/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Philip Morris Products, SA (Neuchâtel, Ελβετία) (εκπρόσωποι: T. van Innis και C. Moreau, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Rassat)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Φεβρουαρίου 2006 (υπόθεση R 0075/2005-4), η οποία αφορούσε την καταχώριση του σχήματος του πακέτου των τσιγάρων ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει τη Philip Morris Products SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 165 της 15.7.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Glaverbel κατά ΓΕΕΑ (σχέδιο που εφάπτεται σε υάλινη επιφάνεια)

(Υπόθεση T-141/06) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος που αναπαριστά σχέδιο σε υάλινη επιφάνεια — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Δεν αποδείχθηκε απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα λόγω της χρήσεως»)

(2007/C 247/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Glaverbel SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Möbus και T. Koerl, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Ó. Mondéjar)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Μαρτίου 2006 (υπόθεση R 0986/2004-4), που αφορούσε αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος που αναπαριστά σχέδιο σε υάλινη επιφάνεια ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Glaverbel SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 29.7.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — ColArt/Americas κατά ΓΕΕΑ (BASICS)

(Υπόθεση T-164/06) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος BASICS — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικό σήμα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Διακριτικός χαρακτήρας λόγω της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94»)

(2007/C 247/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ColArt/Americas, Inc. (Piscataway, New Jersey, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: E. Soler Bordaka και R. Zeineh, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Απριλίου 2006 (υπόθεση R 788/2005-4), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος BASICS ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την ColArt/Americas, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 190 της 12.8.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή κατά Internet Commerce Network και Dane-Elec Memory

(Υπόθεση T-184/06) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Σύμβαση που συνήφθη στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος στον τομέα των τεχνολογιών της κοινωνίας των πληροφοριών (πρόγραμμα Crossmarc) — Μη εκτέλεση της συμβάσεως — Επιστροφή της προκαταβολής που κατέβαλε η Κοινότητα — Μη υποκείμενη σε ενστάσεις εγγύηση των συμβατικών ενοχών — Ερημοδικία)

(2007/C 247/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Εναγούσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς, L. Ström van Lier, στη συνέχεια, L. Escobar Guerrero, επικουρούμενοι από τον P. Elvinger, δικηγόρο)

Εναγόμενες: Internet Commerce Network (Bagnolet, Γαλλία) και Dane-Elec Memory (Bagnolet)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αγωγή βάσει ρήτρας διατησίας, με την οποία ζητείται να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να επιστρέψουν το ποσό που τους προκατέβαλε η Κοινότητα, πλέον τόκων υπερημερίας, λόγω μη εκτέλεσεως της συμβάσεως αριθ. 2000-25366, που συνήφθη στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος έρευνας, τεχνολογικής εξελίξεως και παρουσιάσεως στον τομέα των τεχνολογιών της κοινωνίας των πληροφοριών (IST) (1998-2002) και αφορά το πρόγραμμα CROSSMARC (Cross-lingual Multi Agent Retail Comparison).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Καταδικάζει την Dane-Elec Memory να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ποσό των 55 878 ευρώ πλέον τόκων υπερημερίας:

— με επιτόκιο 4,75 % ετησίως από τις 16 Μαρτίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005·

— με επιτόκιο 5 % ετησίως από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006·

— με επιτόκιο 5,25 % ετησίως από την 1η Ιανουαρίου 2007 και μέχρι πλήρους εξοφλήσεως της οφειλής.

2) Δεν χρειάζεται να αποφανθεί επί του αιτήματος που στρέφεται κατά της Internet Commerce Network.

3) Η Dane-Elec Memory φέρει, πέρα των δικαστικών της εξόδων, και τα δικαστά έξοδα της Επιτροπής.

4) Η Internet Commerce Network φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 212 της 2.9.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή κατά Χατζηιωαννίδου

(Υπόθεση T-20/07 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Ακύρωση, σε πρώτο βαθμό, αποφάσεων της Επιτροπής περί υπολογισμού των συνταξίων ετών — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων από εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα)

(2007/C 247/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και K. Herrmann)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ελένη Χατζηιωαννίδου (Auderghem, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2006, F-100/05, Χατζηιωαννίδου κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 69 της 24.3.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Αυγούστου 2007 — SELEX Sistemi Integrati κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-186/05) (¹)

(Αγωγή αποζημιώσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως καταγγελίας του άρθρου 82 ΕΚ — Αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος — Υποστατό της ζημίας)

(2007/C 247/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: SELEX Sistemi Integrati SpA, πρώην Alenia Marconi Systems SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Sciaudone, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bouquet, L. Visaggio και F. Amato)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής της 12ης Φεβρουαρίου 2004 περί απορρίψεως της καταγγελίας που είχε υποβάλει η ενάγουσα κατά του Eurocontrol για παράβαση των περί ανταγωνισμού διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αγωγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.

2) Καταδικάζει τη SELEX Sistemi Integrati SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 217 της 3.9.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Αυγούστου 2007 — Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-46/06) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Θέση σε λειτουργία του τομέα ανωτάτου επιπέδου «.eu» — Καταχώριση του ονόματος του τομέα «galileo.eu» — Αποκλειστική χρήση από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Κοινότητας — Ενεργητική νομιμοποίηση — Απαράδεκτο)

(2007/C 247/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (Trierweiler, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Bott, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά E. Montaguti και T. Jürgensen, στη συνέχεια G. Braun και E. Montaguti)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, να διατηρήσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, του κανονισμού (ΕΚ) 874/2004 της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση κανόνων δημοσίου συμφέροντος σχετικά με την υλοποίηση και τις λειτουργίες του «.eu» τομέα ανωτάτου επιπέδου και τις αρχές που διέπουν την καταχώριση (ΕΕ L 162, σ. 40), το όνομα του τομέα «galileo.eu» ως τομέα ανωτάτου επιπέδου προς αποκλειστική χρήση από τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Καταδικάζει την Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδά της καθώς και σε αυτά της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Προσφυγή της 5ης Αυγούστου 2007 — Lumenis Ltd κατά ΓΕΕΑ (FACES)

(Υπόθεση T-301/07)

(2007/C 247/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lumenis Ltd (Yokneam, Ισραήλ) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, Barrister, B. Gerber, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 1ης Ιουνίου 2007 του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 1532/2006-2·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το διεθνές λεκτικό σήμα «FACES» για προϊόντα της κλάσεως 10 — αριθ. διεθνούς καταχωρίσεως W0874799

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, επικαλείται τους παρακάτω λόγους:

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος σε σχέση με το σύνολο των προϊόντων που προσδιορίζει.

Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι στις συναλλαγές χρησιμοποιούνται συχνά φωτογραφίες προσώπων για την προώθηση και διάθεση στην αγορά (μάρκετινγκ) προϊόντων δεν τεκμηριώνεται από τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει καμία σχέση με αυτές.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε την ικανότητα του όρου «FACES» να αποτελέσει περιγραφική ένδειξη των επίμαχων προϊόντων.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών πλανήθηκε περί το δίκαιο απαιτώντας το σήμα να είναι εντυπωσιακό, ευφάνταστο ή δημιουργικό για να μην μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ενστάσεων βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2007 — gardeur κατά ΓΕΕΑ — Blue Rose (g)

(Υπόθεση T-310/07)

(2007/C 247/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: gardeur AG (Mönchengladbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Beschorner, B. Glaser και C. Thomas, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Blue Rose Inc. (Nashville Tennessee, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση R 878/2006-2 του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Ιουνίου 2007, σχετικά με το κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1153741 «g», κατά το μέτρο που απορρίπτει την προσφυγή όσον αφορά τα αγαθά της κλάσεως 25,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα και να υποχρεώσει την παρεμβαίνουσα να φέρει τα έξοδα της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το εικονιστικό σήμα που συνίσταται από κύκλο εντός του οποίου υπάρχει το γράμμα «g» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 25 και 41

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Blue Rose Inc.

Αιτών την ακύρωση κοινοτικού σήματος: Gardeur ag

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: Το κοινοτικό εικονιστικό σήμα στο οποίο απεικονίζεται μαύρο τετράγωνο εντός του οποίου υπάρχει το γράμμα «g» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 18 και 25 — αίτηση υπ' αριθ. 1153741

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 4 και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2007 — The National Association of Licensed Opencast Operators κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-318/07)

(2007/C 247/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The National Association of Licensed Opencast Operators (Chester-le-Street) (εκπρόσωποι: H. Bracegirdle, Solicitor, M. Hoskins και C. West, Barristers)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την από 18 Ιουνίου 2007 απόφαση της Επιτροπής.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της από 18 Ιουνίου 2007 αποφάσεως της Επιτροπής στην υπόθεση COMP/35.821, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία που κατέθεσε το 1990 η προσφεύγουσα, ισχυριζόμενη ότι τα μέλη της υπέστησαν δυσμενή διάκριση λόγω των τιμών, εφόσον οι τιμές που κατέβαλε ο Central Electricity Generating Board (στο εξής: CEGB) μεταξύ 1984 και 1990 για τον άνθρακα που παράγουν τα μέλη της ήταν χαμηλότερες από τις τιμές που κατέβαλε ο CEGB για τον άνθρακα που παράγει η British Coal Corporation (στο εξής: BCC) χωρίς να υφίσταται αντικειμενική δικαιολογία για τη διαφορετική αυτή μεταχείριση.

Με την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι υφίσταται διαφορά μεταξύ των τιμών που κατέβαλε ο CEGB στα μέλη της προσφεύγουσας και των τιμών που κατέβαλε στην BCC, αλλά ισχυρίστηκε ότι η BCC και τα μέλη της προσφεύγουσας δεν προμηθεύουν άνθρακα υπό παρόμοιους όρους. Επομένως, δικαιολογούνται το γεγονός ότι ο CEGB κατέβαλε υψηλότερες τιμές για τον άνθρακα της BCC, προκειμένου να εκπληρώσει τη νομική υποχρέωσή του περί προμηθείας της απαιτούμενης ηλεκτρικής ενέργειας στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι κρίσεις της Επιτροπής περί του ότι η BCC και τα μέλη της προσφεύγουσας δεν προμηθεύουν άνθρακα υπό παρόμοιους όρους δεν θεμελιούνται βάσει αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καταβολή ευνοϊκής τιμής για τον άνθρακα της BCC συνιστά μη κοινοποιηθείσα και συνεπώς παράνομη κρατική ενίσχυση.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι κρίσεις της Επιτροπής δεν συνάδουν με προγενέστερη απόφαση της Επιτροπής του 1991 σχετικά με την ίδια καταγγελία.

Όσον αφορά την απόρριψη από την Επιτροπή της καταγγελίας της προσφεύγουσας σχετικά με την χρονική περίοδο από το 1984 έως το 1986 λόγω απαραδέκτου και λόγω ελλείψεως κοινοτικού συμφέροντος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι:

- Η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι δεν είχε πλέον αποκλειστική αρμοδιότητα, δυνάμει της Συνθήκης EKAX, για να κρίνει περί της υπέρθεως δυσμενούς διακρίσεως κατά τη διάρκεια της εν λόγω χρονικής περιόδου·
- Η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι τα μέλη της προσφεύγουσας νομιμοποιούνται ενεργητικώς ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων για την εν λόγω περίοδο· και
- Η καθυστέρηση για την επίλυση των ζητημάτων που προβάλλονταν με την καταγγελία του 1990 της προσφεύγουσας προκύπτει από προγενέστερη νομική πλάνη της Επιτροπής.

Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2007 — Jones κ.ά. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-320/07)

(2007/C 247/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Glenn Jones και Daphne Jones (Neath, Ουαλία), FForch-y-Garron Coal Company Ltd (Neath, Ουαλία), Desmond Ivor Evans και David Raymond Evans (Maesteg, Ουαλία) (Εκπρόσωπος: D.I.W. Jeffreys, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

- Να ακυρωθεί η από 18 Ιουνίου 2007 απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση COMP/37.037 που αφορά την καταγγελία των προσφευγόντων περί παράνομης διακρίσεως ως προς τις τιμές από το Central Electricity Generating Board και
- να καταδικαστεί η καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή αυτή ασκήθηκε βάσει του άρθρου 230 ΕΚ με αίτημα την ακύρωση της από 18 Ιουνίου 2007 αποφάσεως της Επιτροπής (υπόθεση COMP/37.037 — SWSMA), με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία σύμφωνα με την οποία οι πρακτικές τιμολογήσεως του Central Electricity Generating Board προς τους παραγωγούς άνθρακα, κατά το χρονικό διάστημα 1984-1990, συνιστούσαν παράνομη διάκριση ως προς τις τιμές έναντι των ιδιωτών παραγωγών άνθρακα, συμπεριλαμβανομένων των προσφευγόντων, η οποία αντέκειτο στο άρθρο 4, στοιχείο β', της τότε ισχύουσας Συνθήκης EKAX.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι με την εν λόγω απόφασή της η Επιτροπή υπέπεσε σε θεμελιώδη νομικά σφάλματα και/ή σφάλματα εκτιμήσεως και, ως εκ τούτου, η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα εκτιμώντας το ζήτημα της διακρίσεως ως προς τις τιμές σε εθνική βάση και όχι σε σχέση με την τοπική αγορά, στην οποία δραστηριοποιούνται οι προσφεύγοντες. Επιπλέον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι είναι εσφαλμένη η απόφαση της Επιτροπής ότι τα ιδιωτικά ορυχεία που έχουν άδεια μπορούν να προμηθεύουν περιορισμένες μόνον ποσότητες άνθρακα και τούτο βραχυπρόθεσμα, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος των εγκαταστάσεών τους και την πολιτική χορήγησης αδειών του British Coal Corporation. Τέλος, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή εσφαλμένα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, αφού έχει παύσει να ισχύει η Συνθήκη ΕΚΑΧ και η Επιτροπή δεν έχει πλέον αποκλειστική αρμοδιότητα επί των παραβιάσεων της εν λόγω Συνθήκης, δεν απαιτείται πλέον απόφαση της Επιτροπής πριν από την προσφυγή στα εθνικά δικαστήρια για την παροχή έννομης προστασίας.

Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2007 — Plant κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-324/07)

(2007/C 247/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Gerry Plant (Varteg Pontypool, Ηνωμένο Βασίλειο), Mary Kathleen Plant (Varteg Pontypool, Ηνωμένο Βασίλειο), Dennis Jones (Neath, Ηνωμένο Βασίλειο), William Meyrick (Swansea, Ηνωμένο Βασίλειο), J. G. Evans (Ammanford, Ηνωμένο Βασίλειο), David Vivian Austin (Neath, Ηνωμένο Βασίλειο), D. Powell (Neath, Ηνωμένο Βασίλειο), James Rowland McCann (Neath, Ηνωμένο Βασίλειο), D. B. Diplock (Neath, Ηνωμένο Βασίλειο), John Phillips (Neath, Ηνωμένο Βασίλειο) και Richard Thomas Kingston (Swansea, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: W. Graham, Solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 18ης Ιουνίου 2007 στην υπόθεση αριθ. 37037 — SWSMA·
- να λάβει κάθε άλλο μέτρο που το Πρωτοδικείο κρίνει χρήσιμο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα της υποθέσεως T-318/07, National Association of Licensed Opencast Operators κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2007 — Cheminova κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-326/07)

(2007/C 247/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Cheminova A/S (Harboøre, Δανία), Cheminova Agro Italia Srl (Ρώμη, Ιταλία), Cheminova Bulgaria EOOD (Σόφια, Βουλγαρία), Agrodan SA (Μαδρίτη, Ισπανία) και Lodi SAS (Grand Fougeray, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Mereu et K. Van Maldegem, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση 2007/389/EK της Επιτροπής·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (!) προβλέπει ότι τα κράτη μέλη εγκρίνουν ένα φυτοπροστατευτικό προϊόν μόνον εάν οι δραστικές του ουσίες είναι καταχωρισμένες στο παράρτημα I και πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται με το εν λόγω παράρτημα. Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως 2007/389/EK της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 2007, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας malathion στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την ανάκληση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω ουσία (?).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι επιστημονικώς ελλιπής και πλημμελής καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη της το σύνολο των επιστημονικών στοιχείων σχετικά με το malathion που διαβιβάστηκαν στην καθής. Κατά τις προσφεύγουσες, η απόφαση παραβαίνει επίσης τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/414, καθώς και το άρθρο 95, παράγραφος 3, ΕΚ, διότι η καθής αρνήθηκε να προβεί σε συλλογική επεξεργασία των πλέον πρόσφατων στοιχείων.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε επιστημονική έκθεση η οποία δεν είχε καταρτισθεί εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 451/2000.

Επιπλέον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, μεταξύ άλλων, παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της επικουρικότητας και της χρηστής διοικήσεως, καθώς και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και του δικαιώματός τους ακροάσεως.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι δεν είναι σε θέση να ασκήσουν τα δικαιώματά τους πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 91/414, όσον αφορά τα στοιχεία που διαβιβάστηκαν στην καθής.

- (¹) Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ 1991, L 230, σ. 1).
 (²) ΕΕ 2007, L 146, σ. 19.

Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2007 — Patrick Holding κατά ΓΕΕΑ — Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)

(Υπόθεση T-327/07)

(2007/C 247/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Patrick Holding ApS (Fredensborg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Løje, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cassera SpA (Μιλάνο, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής

Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Ιουνίου 2007 στην υπόθεση R 727/2006-2, να υποχρεώσει το καθού να καταχωρίσει το επίμαχο σήμα και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «PATRICK EXCLUSIVE» για προϊόντα της κλάσεως 25 — αίτηση υπ' αριθ. 3 063 427

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Cassera SpA

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Κοινοτικά, εθνικά και διεθνή εικονιστικά σήματα και λεκτικά σήματα «G. PATRICK» για προϊόντα των κλάσεων 24 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 λόγω ελλείψεως κινδύνου συγχύσεως των συγκρουόμενων σημάτων.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2007 — UPS Europe NV/SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Γερμανία) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-329/07)

(2007/C 247/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: UPS Europe NV/SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Ottervanger και E. Henny, lawyers)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει, βάσει του άρθρου 232 ΕΚ, ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εκδώσει πράξη με την οποία να λαμβάνει θέση σχετικά με καταγγελία των προσφευγουσών που υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 11 Μαΐου 2004·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή, αν και κλήθηκε προηγουμένως να ενεργήσει, παρέλειψε να εκδώσει πράξη με την οποία να λαμβάνει θέση, βάσει του άρθρου 232 ΕΚ, επί καταγγελίας τους που υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 11 Μαΐου 2004 σχετικά με παράνομη κρατική ενίσχυση που φέρεται να παρέσχε η Γερμανία υπέρ της Deutsche Post υπό μορφήν, μεταξύ άλλων κρατικών εγγυήσεων, εισφορών στο ταμείο συντάξεων της Deutsche Post και απαλλαγής από διάφορες καταστατικές υποχρεώσεις.

Οι προσφεύγουσες, προς στήριξη της προσφυγής τους, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υποχρεούται να προβαίνει σε ταχεία και αμερόληπτη εξέταση της υποβληθείσας καταγγελίας ιδίως υπό το φως της αποκλειστικής αρμοδιότητάς της να εκτιμά τη συμβατότητα των ενισχύσεων με την κοινή αγορά.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 232 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι ιδιώτες ή οι επιχειρήσεις δύνανται να ασκούν προσφυγή κατά παραλείψεως οργάνου να εκδώσει πράξη που τους αφορά άμεσα και ατομικά ακόμη κι αν δεν είναι οι ενδεχόμενοι αποδέκτες της πράξης αυτής.

Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η πράξη που η Επιτροπή παρέλειψε να εκδώσει μπορεί να θεωρηθεί ότι τις αφορά άμεσα και ατομικά ως ανταγωνιστικές επιχειρήσεις της Deutsche Post.

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 — Chupa Chups κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-331/07)

(2007/C 247/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chupa Chups, S.A. (Βαρκελώνη, Ισπανία)
(εκπρόσωπος: Ramón Falcón Tella, abogado)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την παράγραφο 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως που εξέδωσε η καθής, με την οποία κρίθηκε ότι είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά η περιφερειακή ενίσχυση ύψους 800 000 ευρώ, η οποία της χορηγήθηκε το 2003 σύμφωνα με το πρόγραμμα «Minería 2», και ότι, κατά συνέπεια, η ενίσχυση αυτή δεν μπορεί να της καταβληθεί·
- επικουρικώς, να ακυρωθεί το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 1 της αποφάσεως, σύμφωνα με το οποίο «κατά συνέπεια, η ενίσχυση αυτή δεν μπορεί να καταβληθεί».

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση κρίνει ασυμβίβαστη με τη Συνθήκη ΕΚ μια ενίσχυση τοπικού χαρακτήρα ύψους 800 000 ευρώ, που χορηγήθηκε το 2003 στο πλαίσιο του προγράμματος «Minería 2», το οποίο είχε προηγουμένως εγκριθεί από την Επιτροπή. Η προσβαλλόμενη απόφαση θεώρησε ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν επιλέξιμη για αυτό το σύστημα ενισχύσεων, καθόσον εξαιρούνταν από αυτό οι προβληματικές επιχειρήσεις.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθώς και παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Όσον αφορά τις ανακρίβειες ως προς τα πραγματικά περιστατικά και το σφάλμα εκτιμήσεως της Επιτροπής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το 2002 ήταν ο πρώτος χρόνος κατά τον οποίον καταγράφηκαν ζημιές και ότι, όταν εξαγγέλθηκε η ενίσχυση, οι εθνικές αρχές δεν ήταν σε θέση να γνωρίζουν τις ζημιές αυτές, καθόσον οι ισολογισμοί δεν είχαν ακόμη εγκριθεί.

Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επιχείρηση δεν μπορεί να θεωρηθεί προβληματική κατά την έννοια του σημείου 5(α) των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων, σύμφωνα με το οποίο μία επιχείρηση θεωρείται προβληματική αν έχει απωλέσει το μισό εγγεγραμμένο κεφάλαιο και αν το ένα τέταρτο του κεφαλαίου αυτού έχει απωλεσθεί εντός των τελευταίων 12 μηνών. Η Επιτροπή υποπίπτει στο σημείο αυτό σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον, κατά τον υπολογισμό του ποσοστού που αντιπροσωπεύουν οι ζημιές και την εξέταση του αν οι ζημιές αυτές αφορούν το κεφάλαιο, δεν έλαβε υπόψη τα νόμιμα και προαιρετικά αποθεματικά που διέθετε η εταιρία, το ύψος των οποίων υπερκάλυπτε όλες τις ζημιές.

Η ίδια η επιχείρηση με τους δικούς της πόρους και τους πόρους που εισέφεραν οι πιστωτές και οι ιδιωτικές τράπεζες κατόρθωσε να υπερβεί την κατάσταση των ζημιών, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να θεωρηθεί προβληματική επιχείρηση, σύμφωνα με το σημείο 4 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων, το οποίο χαρακτηρίζει ως προβληματικές τις επιχειρήσεις που δεν μπορούν να υπερβούν την κατάσταση χωρίς εξωτερική βοήθεια.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν παρουσίασε ούτε τις ενδείξεις στις οποίες αναφέρεται το σημείο 6 των κατευθυντήριων γραμμών, καθόσον οι απώλειες δεν ήταν σε άνοδο αλλά σε πτώση. Τα αποθέματα δεν αυξάνονται, αλλά μειώνονται. Ο δανεισμός δεν είχε ανοδική, αλλά καθοδική πορεία. Τα δε οικονομικά βάρη δεν αυξήθηκαν, αλλά το αρνητικό οικονομικό αποτέλεσμα μειώθηκε σημαντικά μεταξύ του 2002 και του 2003.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η επίμαχη απαγόρευση καταβολής της ενισχύσεως των 800 000 ευρώ, η οποία χορηγήθηκε το 2003 στο πλαίσιο του προγράμματος περιφερειακών ενισχύσεων που ενέκρινε η Επιτροπή, παραβιάζει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Υποστηρίζεται συναφώς ότι η απαγόρευση να της καταβληθεί η ενίσχυση έχει τις ίδιες αρνητικές συνέπειες για το ισοζύγιο ζημιών και κερδών της επιχειρήσεως που θα είχε και μία απόφαση ανακάμψεως, με τη μόνη διαφορά ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχουν τόκοι.

Η ενίσχυση είχε εγκριθεί από την Επιτροπή και η Chupa Chups ήταν καθόλα επιλέξιμη για αυτήν. Αν δεν της είχε χορηγηθεί η περιφερειακή ενίσχυση, οι αποφάσεις σχετικά με τις επενδύσεις της εταιρίας θα ήταν διαφορετικές.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Σεπτεμβρίου 2007 — easyJet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-300/04) ⁽¹⁾

(2007/C 247/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 262 της 23.10.2004.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2007 — JAKO-O κατά ΓΕΕΑ — P.I. Fashion (JAKO-O)

(Υπόθεση T-220/06) ⁽¹⁾

(2007/C 247/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 249 της 14.10.2006.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2007 — Gering κατά Ευρωπόλ

(Υπόθεση F-68/07)

(2007/C 247/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Radolf Gering (Χάγη, Κάτω Χώρες) (Εκπρόσωπος: P. de Casparis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση επί διοικητικής ενστάσεως που εκδόθηκε στις 5 Απριλίου 2007 και κοινοποιήθηκε στις 10 Απριλίου 2007, καθώς και, εφόσον είναι αναγκαίο, τη σύμβαση της 24ης Απριλίου 2007 καθόσον αφορά την κατάταξη·
- να υποχρεώσει την Ευρωπόλ:
 - κυρίως: να καταβάλλει στον προσφεύγοντα, από 1ης Αυγούστου 2003, μισθό αντίστοιχο του βαθμού 4.2 ή, εφόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης το κρίνει αναγκαίο, μισθό αντίστοιχο του βαθμού 4.1·
 - επικουρικός: να καταβάλλει στον προσφεύγοντα από 1ης Αυγούστου 2004 μισθό αντίστοιχο του βαθμού 4.6, από 1ης Αυγούστου 2005 μισθό αντίστοιχο του βαθμού 4.8 και από 1ης Αυγούστου 2007 μισθό αντίστοιχο του βαθμού 4.9·
- να καταδικάσει την Ευρωπόλ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κυρίως κατά της αποφάσεως της Ευρωπόλ της 5ης Απριλίου 2007 και της συμπληρωματικής συμβάσεως της 24ης Απριλίου 2007 περί τροποποιήσεως της συμβάσεως προσλήψεως, καθόσον με τις πράξεις αυτές ο προσφεύγων κατατάχθηκε στον βαθμό 4, κλιμάκιο 2, από 1ης Δεκεμβρίου 2004 και όχι από 1ης Αυγούστου 2003, ημερομηνία κατά την οποία προσελήφθη.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η Ευρωπόλ όφειλε να τηρήσει την αρχή της ισότητας ως προς την αμοιβή και την κατάταξη των μελών του προσωπικού της. Συγκεκριμένα, κατά την Ευρωπόλ, η απόφαση να καταταγεί ο προσφεύγων σε ανώτερο βαθμό από 1ης Δεκεμβρίου 2004 και όχι από 1ης Αυγούστου 2003 δικαιολογείται εκ του ότι

μόνον από την πρώτη ημερομηνία ο προσφεύγων άρχισε να ασκεί δραστηριότητες εύρους αναλόγου των δραστηριοτήτων των προϊσταμένων διοικητικών μονάδων με βαθμό 4 και οι οποίες συνεπάγονται ανάλογες ευθύνες. Ο προσφεύγων θέτει υπό αμφισβήτηση την άποψη αυτή και υποστηρίζει ότι η Ευρωπόλ δεν εξήγησε ως προς τι διέφεραν τα καθήκοντα και οι ευθύνες του κατά την περίοδο από την 1η Αυγούστου 2003 έως την 1η Δεκεμβρίου 2004 σε σχέση με τα καθήκοντα και τις ευθύνες των άλλων προϊσταμένων μονάδας. Εξάλλου, η Ευρωπόλ δεν απέδειξε τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία θα προέκυπτε ότι οι δραστηριότητες του προσφεύγοντος ήταν λιγότερο εκτεταμένες και/ ή συνεπάγονταν λιγότερες ευθύνες από αυτές των άλλων προϊσταμένων μονάδων.

Προσφυγή της 27ης Ιουλίου 2007 — Boudona κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-78/07)

(2007/C 247/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Stanislava Boudona (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) κ.λπ. (Εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής της 23ης Σεπτεμβρίου 2006, επιβεβαιωθείσα με το από 26 Σεπτεμβρίου 2006 έγγραφο του γενικού διευθυντή της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΥΕΕΕΚ), με την οποία απορριφθηκε η από 23 Μαΐου 2006 αίτηση των προσφευγόντων, η οποία είχε ως αντικείμενο:
 - την αναθεώρηση της κατατάξεώς τους στον βαθμό B*3, σύμφωνα με την απόφαση περί προσλήψεώς τους ως δοκίμων μονίμων υπαλλήλων, και την ανακατάταξή τους στον βαθμό B*6, από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της αποφάσεως αυτής,

- την ανασύσταση, επί της βάσεως αυτής, της σταδιοδρομίας τους μεταξύ της ημερομηνίας της εκ μέρους τους αναλήψεως υπηρεσίας ως δοκίμων μόνιμων υπαλλήλων και της ημερομηνίας της προς έκδοση αποφάσεως,
 - την καταβολή της διαφοράς μεταξύ των αποδοχών τις οποίες θα δικαιούνταν κατά το διάστημα αυτό αν είχαν καταταχθεί στον βαθμό B*6 και των αποδοχών τις οποίες λαμβάνουν λόγω της κατατάξεώς τους στον βαθμό B*3,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες εκθέτουν ότι προσλήφθηκαν από την Επιτροπή ως επικουρικοί υπάλληλοι, πριν από την έναρξη ισχύος, την 1η Μαΐου 2004, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών (!), σε θέσεις διορθωτών στην ΥΕΕΕΚ, υπό την προοπτική της διευρύνσεως και της πληρώσεως των εν λόγω θέσεων με γενικούς διαγωνισμούς.

Αφού μετέσχαν επιτυχώς σε γενικούς διαγωνισμούς δημοσιευθέντες για τον βαθμό Β5/Β4 πριν από την 1η Μαΐου, προκειμένου να πληρωθούν οι θέσεις αυτές, οι προσφεύγοντες προσελήφθησαν ως δοκιμοί μόνιμοι υπάλληλοι βάσει εφεδρικών πινάκων για μελλοντικές προσλήψεις δημοσιευθέντων μετά την ημερομηνία αυτή. Κατατάχθηκαν στον βαθμό Β*3, βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ).

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσφυγή τους είναι παραδεκτή, μολονότι δεν υπέβαλαν, εντός της προβλεπόμενης από τον ΚΥΚ προθεσμίας, διοικητική ένσταση κατά των αποφάσεων περί κατατάξεώς τους σε βαθμό, λόγω ενός νέου ουσιώδους πραγματικού περιστατικού. Πρόκειται για την απόφαση του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 2006, περί ανακατατάξεως των εκτάκτων υπαλλήλων που διορίστηκαν μόνιμοι υπάλληλοι, βάσει εξωτερικών διαγωνισμών, μετά την 1η Μαΐου 2004, στο βαθμό στον οποίο θα είχαν καταταχθεί αν είχαν προσληφθεί ως μόνιμοι υπάλληλοι πριν από την ημερομηνία αυτή.

Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι υπέστησαν διάκριση λόγω της ανακατατάξεως των υπαλλήλων αυτών του Κοινοβουλίου και φρονούν ότι έπρεπε να τύχουν της ίδιας μεταχειρίσεως, κατά το μέτρο που, όπως υποστηρίζουν, στην πραγματικότητα προσελήφθησαν ως έκτακτοι και όχι ως επικουρικοί υπάλληλοι. Συγκεκριμένα, κατ' αυτούς, οι συμβάσεις τους ενέπιπταν στο άρθρο 2 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού (στο εξής: ΚΛΠ) και όχι στο άρθρο 3α του εν λόγω καθεστώτος, δεδομένου ότι έπρεπε να καλύψουν θέσεις προσωρινώς κενές και όχι να αντικαταστήσουν μόνιμους ή εκτάκτους υπαλλήλους ευρισκόμενους σε προσωρινή αδυναμία ασκήσεως των καθηκόντων τους. Επικουρικός, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι προσελήφθησαν ως επικουρικοί υπάλληλοι, η κατάσταση τους είναι εν πάση περιπτώσει ανάλογη προς αυτή των εκτάκτων υπαλλήλων.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση των άρθρων 5, παράγραφοι 3 και 4, και 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ, ερμηνευόμενων υπό το πρίσμα της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Ειδικότερα, το άρθρο 5, παράγραφος 4, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή στους εκτάκτους υπαλλήλους που διορίστηκαν μόνιμοι υπάλληλοι βάσει εξωτερικού διαγωνισμού, πράγμα το οποίο δεν επιτρέπει την κατάταξη σε βαθμό της κατηγορίας αυτής βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ.

(¹) ΕΕ L 124, της 27.4.2004, σ. 1.

Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2007 — Barbin κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-81/07)

(2007/C 247/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Florence Barbin (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)
(Εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου περί μη προαγωγής της προσφεύγουσας στον βαθμό AD 12 για την περίοδο προαγωγών 2006·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τις εσωτερικές διατάξεις του Κοινοβουλίου που διέπουν την προαγωγή, η μέση διάρκεια υπηρεσίας στον βαθμό AD 11 ανέρχεται σε τέσσερα έτη. Η προσφεύγουσα, αφού έχει καταταχθεί στον βαθμό αυτόν από την 1η Απριλίου 2001, έχει φθάσει το όριο αναφοράς προκειμένου να προαχθεί στον βαθμό AD 12 για την περίοδο προαγωγών 2006. Επιπλέον, η επιτροπή προαγωγών ενέγραψε το όνομά της στον κατάλογο των προτεινομένων προς προαγωγή υπαλλήλων για τον εν λόγω βαθμό και κατά την εν λόγω περίοδο προαγωγών.

Κατά την προσφεύγουσα, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν παρέσχε κανένα στοιχείο που να δικαιολογεί την άρνηση προαγωγής της και έτσι παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Επιπλέον, η προσβαλλομένη απόφαση βασίζεται στην αποτελούσα αντικείμενο της υποθέσεως F-44/07 (1) απόφαση περί απονομής στην προσφεύγουσα μιας μόνο μονάδας αξιολογήσεως. Η προσφεύγουσα επικαλείται τέλος παράβαση του άρθρου 18 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(1) ΕΕ C 155, της 7.7.2007, σ. 45.

Προσφυγή/αγωγή της 25ης Αυγούστου 2007 — Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-86/07)

(2007/C 247/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία)
(Εκπρόσωπος: G. Cipressa, avvocato)

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), όπως και αν αυτή διατυπώνεται, διά της οποίας απερρίφθη εκ μέρους της καθής/εναγομένης η αίτηση που είχε απευθύνει στις 10 Ιουλίου 2006 ο προσφεύγων/ενάγων προς την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή προκειμένου να λάβει πλήρη ή ανάλογη αποζημίωση για τις ζημιές που αυτός υπέστη από γεγονότα, πράξεις και αθέμιτες συμπεριφορές, ειδικότερα δε ψυχολογικές παρενοχλήσεις, που διέπραξε προσωπικό της καθής/εναγομένης κατά τον χρόνο που ο προσφεύγων/ενάγων υπηρετούσε στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Αγκόλα (στο εξής: επίδικη ζημία).
- να ακυρώσει, στον βαθμό που απαιτείται, το από 9 Οκτωβρίου 2006 σημείωμα με αριθμό πρωτοκόλλου PMO.3/MLP/mc D/(2006)9277.
- να ακυρώσει, στον βαθμό που απαιτείται, το από 23 Απριλίου 2007 σημείωμα, αριθμός σχετικού ADMINB.2/MB/ade D(2007) 8725, με το οποίο απορρίφθηκε η από 27 Δεκεμβρίου 2006 διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει ο προσφεύγων/ενάγων κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως και του από 9 Οκτωβρίου 2006 σημειώματος.

- να ακυρώσει, για εύλογους λόγους, το από 27 Σεπτεμβρίου 2005 σημείωμα, αριθμός σχετικού ADMIN/IDOC/GC/eh D(2005) 22005.
- να επιβεβαιώσει ότι όντως έλαβαν χώρα οι πράξεις γεγονότων και οι συμπεριφορές περί των οποίων έκανε λόγο ο προσφεύγων/ενάγων στην από 10 Ιουλίου 2006 αίτησή του και να αναγνωρισθεί, συνακόλουθα, στο μέτρο που είναι αναγκαίο αλλά και παρεμπιπτόντως, η έλλειψη νομιμότητας αυτών ή, επικουρικώς, να υποχρεωθεί η καθής/εναγομένη να προβεί πάραυτα σε σχετική έρευνα.
- να υποχρεώσει την καθής/εναγομένη να ανακοινώσει στον προσφεύγοντα/ενάγοντα, αμελλητί και εγγράφως, τα αποτελέσματα της ως άνω έρευνας και να προσδώσει τη δέουσα δημοσιότητα στα αποτελέσματα αυτά αλλά και να διασφαλίσει την πρόσβαση του κοινού σε αυτά.
- να υποχρεώσει την καθής να προβεί, χωρίς καμία περαιτέρω καθυστέρηση, στην υλική εξαφάνιση των πρωτοτύπων και όλων των αντιγράφων του αρχειοθετηθέντος σημειώματος με ημερομηνία 14 Αυγούστου 2001, τιτλοφορούμενο «Conduite professionnelle de M. Luigi Marcuccio, conseiller économique à la délégation en Angola» [επαγγελματική συμπεριφορά του Luigi Marcuccio, οικονομικού συμβούλου στην αντιπροσωπεία στην Αγκόλα], με έγγραφη γνωστοποίηση προς τον προσφεύγοντα/ενάγοντα περί της πραγματοποιηθείσας υλικής εξαφάνισέως.
- να υποχρεώσει την καθής/εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα/ενάγοντα το ποσόν των 1 250 000 ευρώ ή το μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσόν που πρόκειται να καθορίσει το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κατά δικαιο και επεικλή κρίση ως αποζημίωση, μέχρι σήμερα, για το τμήμα εκείνο της επίδικης ζημίας που ήδη έχει προκληθεί σε βάρος του προσφεύγοντος/ενάγοντος.
- να υποχρεώσει την καθής/εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα/ενάγοντα, για κάθε επί πλέον ημέρα, αφ' ής στιγμής παραμένουν ανεκτέλεστες και χωρίς καμία συνέχεια οι σχετικές αποφάσεις, παρά την αποδοχή στο σύνολό τους των αιτημάτων της παρούσας προσφυγής/αγωγής, το ποσόν των 1 000 ευρώ ή το μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσόν που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης πρόκειται να καθορίσει κατά δικαιο και επεικλή κρίση, ποσόν αντιστοιχούν στην πρώτη ημέρα κάθε μηνός σε συνάρτηση με τα γεγνημένα δικαιώματα, όπως προεκτέθηκε, ως αποζημίωση για το τμήμα εκείνο της επίδικης ζημίας που θα προκύψει εν τω μεταξύ από την επαύριο και μέχρι την ημερομηνία εκτελέσεως.
- να καταδικάσει την καθής/εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας του, ο προσφεύγων/ενάγων επικαλείται τους ακόλουθους τρεις λόγους ακυρώσεως που περιλαμβάνει η προσφυγή του: 1) παντελής έλλειψη αιτιολογήσεως, αλλά και έλλειψη λογικής ακολουθίας, έλλειψη συνοχής, έλλειψη ορθολογισμού, σύγχυση και προσχηματικό χαρακτήρα των λόγων που επικαλέστηκε η καθής/εναγομένη 2) σοβαρή, πασιφανή και πρόδηλη παράβαση του νόμου, 3) παράβαση του καθήκοντος αρωγής και εκείνου περί χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή/αγωγή της 31ης Αυγούστου 2007 — Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-87/07)

(2007/C 247/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία)
(Εκπρόσωπος: G. Cipressa, avvocato)

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει το από 18 Δεκεμβρίου 2006 σημείωμα με αριθμό πρωτοκόλλου ADMIN.B.2 MB/hm (2006) 29517·
- να ακυρώσει την απόφαση, όπως και αν αυτή διατυπώνεται, διά της οποίας απερρίφθη εκ μέρους της καθής/εναγομένης η αίτηση που είχε απευθύνει στις 2 Αυγούστου 2006 ο προσφεύγων/ενάγων προς την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή με αντικείμενο αφενός, να του καταβληθεί αποζημίωση για το τμήμα εκείνο της ζημίας που του έχει ήδη προκληθεί, από την ημερομηνία επελεύσεώς της, λόγω πράξεων, γεγονότων και παράνομων συμπεριφορών σχετικά με τις ιατρικές βεβαιώσεις που είχε προσκομίσει ο προσφεύγων/ενάγων το θέρος του 2001 (στο εξής: επίδικη ζημία), και, αφετέρου, την άδεια, βάσει του άρθρου 19 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, να καταθέσει ενώπιον της δικαστικής αρχής στην οποία προτίθεται να προσφύγει στοιχεία αφορώντα τις πράξεις, τα γεγονότα και τις ως άνω συμπεριφορές καθώς και την άδεια να προσκομίσει ενώπιον των αρμόδιων δικαιοδοτικών οργάνων σημείωμα της 14ης Αυγούστου 2001 το οποίο φέρει την υπογραφή του αναπληρωτή προϊστάμενου της διοικητικής μονάδας της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής·
- να ακυρώσει, στον βαθμό που απαιτείται, το από 27 Απριλίου 2007 σημείωμα, αριθμός σχετικού, ADMIN.B.2/MB/ade

D(07) 9132, με το οποίο απορρίφθηκε η από 12 Ιανουαρίου 2007 διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος/ενάγοντος κατά της απορρίψεως της από 2 Αυγούστου 2006 αιτήσεώς του·

- να επιβεβαιώσει ότι όντως έλαβαν χώρα οι πράξεις, τα γεγονότα και οι συμπεριφορές περί των οποίων γίνεται λόγος στην από 2 Αυγούστου 2006 αίτηση του προσφεύγοντος/ενάγοντος, καθώς και, έστω και παρεμπιπτόντως, να αναγνωρίσει την έλλειψη νομιμότητας αυτών·
- να υποχρεώσει την καθής/εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα/ενάγοντα το ποσόν των 100 000 ευρώ ή το μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσόν που πρόκειται να καθορίσει το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κατά δίκαιη και επεικρή κρίση ως αποζημίωση, μέχρι σήμερα, για το τμήμα εκείνο της επίδικης ζημίας που ήδη έχει προκληθεί σε βάρος του προσφεύγοντος/ενάγοντος·
- να υποχρεώσει την καθής/εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα/ενάγοντα, για κάθε επί πλέον ημέρα, αφ' ής στιγμής παραμένουν ανεκτέλεστες και χωρίς καμία συνέχεια οι σχετικές αποφάσεις, παρά την αποδοχή στο σύνολό τους των αιτημάτων της παρούσας προσφυγής/αγωγής, το ποσόν των 20 ευρώ ή το μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσόν που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης πρόκειται να καθορίσει κατά δίκαιη και επεικρή κρίση, ποσόν αντιστοιχούν στην πρώτη ημέρα κάθε μηνός σε συνάρτηση με τα γεγενημένα δικαιώματα, όπως προεκτέθηκε, ως αποζημίωση για το τμήμα εκείνο της επίδικης ζημίας που θα προκύψει εν τω μεταξύ από την επαύριο και μέχρι την ημερομηνία εκτελέσεως·
- να καταδικάσει την καθής/εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας του, ο προσφεύγων/ενάγων επικαλείται τους ακόλουθους τρεις λόγους ακυρώσεως που περιλαμβάνει η προσφυγή του: 1) παντελή έλλειψη αιτιολογήσεως, αλλά και έλλειψη λογικής ακολουθίας, έλλειψη συνοχής, έλλειψη ορθολογισμού, σύγχυση και προσχηματικό χαρακτήρα των λόγων που επικαλέστηκε η καθής/εναγομένη 2) σοβαρή, πασιφανή και πρόδηλη παράβαση του νόμου, 3) παράβαση του καθήκοντος αρωγής και εκείνου περί χρηστής διοικήσεως.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-263/07**

(«Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης» C 223 της 22ας Σεπτεμβρίου 2007, σ. 12)

(2007/C 247/74)

Στην ανακοίνωση στην ΕΕ για την υπόθεση T-263/07, Εσθονία κατά Επιτροπής, διάβαζε:

«Προσφυγή της 16ης Ιουλίου 2007 — Εσθονία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-263/07)

(2007/C 223/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: Lembit Uibo)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2007, σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, το οποίο υπέβαλε η Εσθονία σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2007, σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, το οποίο υπέβαλε η Εσθονία σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου πρέπει να ακυρωθεί:

- λόγω παραβάσεως του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και του άρθρου 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/87/EK, και λόγω της συνακόλουθης υπερβάσεως αρμοδιότητας,
- λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, η οποία συνίσταται στο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τα ορθά πληροφοριακά στοιχεία που ήταν διαθέσιμα, αλλά στηρίχθηκε σε εσφαλμένες υποθέσεις, οι οποίες επηρέασαν ευθέως και ουσιωδώς το περιεχόμενο της προσβαλλομένης απόφασης και τον προσδιορισμό της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων,
- λόγω παραβάσεως του άρθρου 175, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΚ, η οποία συνίσταται στο ότι η Επιτροπή δεν είναι αρμόδια, κατά τη Συνθήκη ΕΚ, να θεσπίσει μέτρα δυνάμει να θίξουν, σε σημαντικό βαθμό, την επιλογή ενός κράτους μέλους μεταξύ περισσότερων πηγών ενέργειας και την εν γένει διάρθρωση του ενεργειακού εφοδιασμού του,
- λόγω παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως, συνιστάμενη στο ότι η Επιτροπή, κατά την έκδοση της απόφασης αυτής, δεν έλαβε υπόψη της όλες τις ουσιώδεις περιστάσεις της υφιστάμενης καταστάσεως και δεν εξακρίβωσε αν όλες οι υποθέσεις βάσει των οποίων εξέδωσε την απόφασή της ήταν ορθές,
- λόγω παραβιάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).»